Nr. 53. Wtorek, 7 Marca 1893. Rok 83.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany„ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość na podstawie najuniżeńszego raportu Ministra Domu cesarskiego i spraw zagranicznych, raczył najwyższem postanowieniem z d. 22 lutego b. r. nadać najmiłościwiej generalnemu konsulowi Adolfowi Schulzowi, z okazyi przeniesienia go na własną prośbę w stan stałego spoczynku, w uznaniu jego długoletniej, gorliwej i bardzo użytecznej służby, tytuł i charakter radcy ministeryalnego z uwolnieniem od taksy.

P. Minister wyznań i oświaty zamianował suplenta męskiego seminaryum nauczycielskiego w Tarnopolu, Antoniego Głodzińskiego, prowizorycznym głównym nauczycielem tegoż zakładu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 6 marca.

Dla północnej Ameryki była miniona sobota dniem wielkim. Dzień 4 marca odgrywa w ogólności w Stanach Zjednoczonych doniosłą rolę, w tym dniu bowiem co lat cztery obejmuje rządy nowy prezydent Stanów a równocześnie rozpoczyna się nowy okres w całej administracyi olbrzymiej tej republiki; w bieżącym roku atoli dzień 4 marca miał znaczenie tem większe, iż nie tylko zmienili się w nim najwyżsi dygnitarze w Stanach Zjednoczonych, lecz także i cała władza w państwie przeszła od jednego stronnictwa do drugiego, a zasadnicze kierunki w polityce wewnętrznej i poniekąd także zewnętrznej, doznały zupełnego przewrotu. Nowym prezydentem Stanów, następcą Harrisona, jest sir Grover Cleveland, a wraz z Clevelandem panującem stronnictwem zostało obecnie w miejsce republikańskiego stronnictwa, stronnictwo demokratyczne. Ta zmiana w osobie prezydenta i zarazem w stronnictwie stojącem u steru władzy, jest faktem znamiennym, rezultatem długiej walki, objawem przewrotu w zapatrywaniach mieszkańców Ameryki północnej, a niemniej zapowiedzią pewnej zmiany w systemie polityki ogólnej i handlowej Stanów Zjednoczonych, zmiany, która nie jest pozbawioną doniosłego znaczenia także i dla innych części świata po za Ameryką, a w szczególności już dla Europy.

Walka pomiędzy stronnictwem republikańskiem a demokratycznem w Unii północno-amerykańskiej trwa już długie szeregi lat i z rozmaitem dla obu partyj prowadzona była szczęściem: dowodem tego jest choćby to, iż Cleveland po raz już drugi został obrany głową państwa, w czteroleciu bowiem, które poprzedziło rządy Harrisona, stronnictwo demokratyczne przyszło było do władzy i wybrało Clevelanda prezydentem, ale przy wyborze w r. 1888 musiało tę władzę oddać napowrót w ręce republikanów. Walka ta jednak z politycznej, jaką była dawniej, stała się teraz, jeżeli nie społeczną, to przynajmniej ekonomiczną. Pomimo bowiem, że z czasem zatarły się do pewnego stopnia polityczne animozye pomiędzy północnemi państwami wchodzącemi w skład Stanów Zjednoczonych, a które dawniej były wyłącznie w duchu republikańskiem usposobione, — a pomiędzy południowemi. które dają zawsze jeszcze najsilniejszy zastęp zwolenników demokratycznego kierunku, — to jednak stronnictwo republikańskie, jako złożone z wielkich przemysłowców, z właścicieli olbrzymich fabryk i kopalń, stoi zawsze na zupełnie odmiennem stanowisku, aniżeli stronnictwo demokratyczne, obejmujące ludzi z wyższą inteligencyą, urzędników, drobnych przemysłowców, wielką część klasy robotniczej, wreszcie mniejszych właścicieli ziemskich. Ztąd przejście władzy od jednego z tych stronnictw do drugiego, ztąd zmiana w osobie prezydenta Unii, przedstawiającego w sobie odmienne zasady i odmienne interesa, — musi wywrzeć stanowczy wpływ na tok rzeczy w Ameryce północnej. Republikanie, dla zabezpieczenia interesów swoich, dla poparcia swoich wielkich fabryk i zakładów przemysłowych, stworzyli bill Mac Kinley'a, który usiłował odgrodzić Amerykę murem chińskim ceł ochronnych od napływu wyrobów przemysłu europejskiego, aby w ten sposób nie dopuścić do konkurencyi, która zmusiłaby ich do obniżenia cen swoich własnych wyrobów, a skutkiem tego także do obniżenia kolosalnych zysków, płynących do ich kieszeni kosztem konsumentów północno-amerykańskich. Panujące natomiast od 4 b. m. stronnictwo demokratyczne, żąda przedewszystkiem, aby konsumenci ci mogli nabywać tanio, i dla tego bill Mac Kinley'a, usuwający możność konkurencyi wyrobów europejskich z amerykańskimi, jest dla stronnictwa tego zaporą, którą prędzej lub później, w tempie szybszem lub wolniejszem. znieść musi. Republikanie dalej, z których wielu posiada olbrzymie kopalnie srebra, chcąc cenę tego kruszcu podnieść, nieustannie uchwalali co raz to nowe emisye świeżo i licho wybijanych monet srebrnych; demokraci natomiast, t. j. przeważna część społeczeństwa północno-amerykańskiego, której mała wartość monety dawała się zawsze dotkliwie odczuwać, nie pozwolą już teraz na tego rodzaju popieranie interesów pewnej sfery kosztem dobra publicznego, ze stratą dla licznych milionów ludności. — Republikanie wreszcie, liczebnie słabsi; chcąc utrzymać się przy władzy wprowadzili w swój system rządzenia korrupcyę, moralną zgniliznę, zepsucie; demokraci, którzy musieli byli znosić przez długie lata ujemne skutki takiego postępowania, wprowadzą teraz przedewszystkiem w administracyę ład i porządek, a w system rządzenia moralność. Osoba nowego prezydenta jest w tej mierze najlepszą rękojmią: Cleveland słynie z niezwykłych przymiotów umysłu i duszy.

Zmiany te, zwłaszcza o ile dotyczą stosunków ekonomicznych, nie nastąpią nagle, bo każdy nagły przewrót ekonomiczny choćby w najlepszym idący kierunku, musiałby dotkliwie oddziałać na chwilowy stan interesów. Nie można nawet spodziewać się, by stronnictwo demokratyczne stanęło kiedykolwiek na gruncie zupełnie wolnego handlu — do takiego bowiem przekształcenia polityki handlowej potrzeba naprzód lat długich, a następnie, twierdzenie Amerykanów, iż Stany Zjednoczone muszą do pewnego stopnia, we własnym interesie, trzymać się polityki ochronnej dla swego przemysłu, mogą być poniekąd usprawiedliwione. Ale w każdym razie zniknie owo ostrze systemu ceł prohibicyjnych. przemysł europejski znajdzie pewien dostęp na rynki północno-amerykańskie, a już to będzie faktem wielkiej doniosłości, zwłaszcza teraz, gdy cała Europa na wystawie w Chicago ma zbliżyć się do najpotężniejszego państwa w Nowym Świecie.

Rada państwa.

(CCXIII posiedzenie Izby poselskiej).

*** **Wiedeń**, 3 marca. *(Korespondencya Gazety Lwowskiej).*

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 10 m. 10.

Izba bardzo nielicznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem Pana Ministra obrony krajowej.

Na porządku dziennym dalszy ciąg obrad nad etatem Ministerstwa handlu.

Specyalny sprawozdawca komisyi pos. Hallvich czyni wniosek, aby wniesione wczoraj rządowe projekta o kredyt 20.000 zł. na studya trasy drogi żelaznej z Salcburga przez góry do Tryestu i 8000 zł. dodatku do pozycyi 10.000 zł. na zaopatrzenie rzemieślników w machiny warstatowe, wziąć zaraz pod obrady.

Izba zgadza się.

Pos. D[illegible]k zaznacza, że powtarzające się rok w rok skargi Czechów na konkurencyę młynów węgierskich odnoszą się nietylko do czeskiego, lecz do młynarstwa wszystkich austryackich krajów koronnych. Stosowne uregulowanie taryf kolejowych przyczyniłoby się do polepszenia sytuacyi młynarstwa austryackiego, ale skuteczniej mogłyby Czechy podjąć walkę z Węgrami, gdyby odzyskały swoje prawo polityczne, które jest jedyną podstawą zdrowego rozwoju ekonomicznego równie Czechów, jak Niemców w Czechach. Mowca żąda zwołania ankiety; ale gdyby w niej dano głos Stowarzyszeniu austryackich młynarzy, wtedy lepiej nie zwoływać jej, bo Stowarzyszenie to działa tylko w interesie Węgrów i kilku młynarzy wiedeńskich, wrogich dla interesów młynarstwa i rolnictwa austryackiego. W Czechach rozpoczęto agitacyę przeciw kupowaniu mąki węgierskiej, policya atoli zakazała agitacyi, biorąc w obro-

LISTY PARYSKIE.

(Nasi artyści w Paryżu. — W pracowni Cypryana Godebskiego. — Pomniki Gautiera i Tamberlika. — *„La paix.“* — *„La persuasion.“* — Odrodzenie techniki Luki della Robbia. — Fryz polichromiczny dla teatru w Monte-Carlo. — „Namiętności ludzkie.“ — *„Rêve de gloire.“* — W pracowni Axentowicza. — Portrety Sary Bernhardt, D' Huberta i Foucquier'a. — Obrazy rodzajowe na tle galicyjskiem. — „Zaprowadzenie chrześcijaństwa na Litwie.“ — „Panowie polscy przynoszą koronę Henrykowi III.“)

Cypryan Godebski należy do owych szczęśliwych artystów, o których dwa narody się spierają. Sztuka polska zalicza go do najdzielniejszych swych przedstawicieli za granicą; i w samej rzeczy Godebski dał dowody solidarności swej ze sztuką rodzimą, wykonywując znany pomnik Moniuszki w Warszawie i popierając tak gorąco całe pokolenie młodych malarzy warszawskich, w ich rzędzie Witkiewicza, Chełmońskiego i innych rozgłośnych dziś artystów.

Jednak w Paryżu uważają go powszechnie za Francuza. Koła artystyczne, towarzystwo francuskie i sfery rządowe widzą w nim człowieka urodzonego we Francyi, obywatela francuskiego, artystę pracującego od lat dziesiątek dla rządu francuskiego, słowem, artystę rdzennie francuskiego, który trafem polskie ma nazwisko.

To też nie wielu artystów francuskich cieszy się takimi względami rządu francuskiego, jak Godebski. Nie wiem, czy artyści tacy jak Dubois, Gerome, Guillaume, Mercié, liczniejszych doczekali się zamówień od rządu, czy rząd na wystawach więcej nabył dzieł tych artystów, aniżeli Godebskiego.

Modele gipsowe rozlicznych biustów, figur i grup, które Godebski wykonał bądź to w marmurze, bądź w bronzie, a które zdobią budynki monumentalne Paryża lub muzea francuskie, świadczą o tej długoletniej, obfitej i zaszczytnej działalności artystycznej.

W kącie pracowni jego widzimy model biustu Beethovena, odlany w bronzie dla konserwatoryum muzycznego; ówdzie znów niewiastę trzymającą portret Teofila Gautiera. Jest to model pomnika słynnego tego pisarza, pochowanego na cmentarzu Montmartre.

Takich pomników wykonał Godebski cały szereg; są one rozrzucone po różnych cmentarzach paryskich. Najpiękniejszym z nich może jest pomnik śpiewaka Tamberlika na cmentarzu *Père La Chaise*: pomnik ten zdobi niewiasta, rzucająca kwiaty; postać o tak nieposolitym wdzięku, o ruchu tak szlachetnym, o tak rzewnej w twarzy słodyczy, że przykuwa uwagę widza bardziej, aniżeli portret zmarłego króla śpiewaków.

Z figur, które Godebski świeżo wykonał dla gmachów paryskich, wspomnę *„La paix,“* zdobiącą klatkę schodową gmachu ministerstwa spraw zewnętrznych. Jakto? zapytacie — ministerstwo spraw zewnętrznych zamawia posąg Pokoju? Należy-ż zamówienie to wziąć w sensie symbolicznym i myśl odwetu uważać za pogrzebaną? Nie, łaskawy czytelniku, jest to rzecz czysto dekoracyjna, a co we Francyi myślą o odwecie, to zdradzają wieńce żałobne i czarne krepy, któremi zdobią posąg Alzacyi w ogrodzie Tuileryj....

Lecz wróćmy do pracowni Godebskiego. Oglądnijmy z rzędu modele prześlicznych grup, które artysta skomponował z własnego natchnienia, a które rząd następnie nabył dla muzeów francuskich, poleciwszy wykonanie ich w szlachetnym materyale.

„La persuasion“ — oto tytuł grupy modelowanej ze smakiem wykwintnym, a wyobrażającej satyra, który młodą, niewinną dziewczynę namawia do grzechu. Satyr, siedzący na kamieniu, przyciąga do siebie dziewicę, odwracającą się od niego z niechęcią, stuloną w sobie nakształt pączka. Zarówno budowa tej grupy, jak charakterystyka obu postaci dają wysokie wyobrażenie o poczuciu artystycznem ich twórcy. Dzieło to, odlane w bronzie, należy dziś do ozdób muzeum w Lille.

W muzeum tulońskiem znów znajduje się grupa marmurowa Godebskiego symbolizująca siłę barbarzyńską, która zgniata geniusz. (*„La force brutale étouffant le génie“*). Mężczyzna o olbrzymiej postaci porwał w ramiona swe wątłą niewiastę i unosi ją, gniotąc brutalnie jej członki. Kompozycya ta wywiera może wrażenie przykre, gdyby Godebski nie był jej uszlachetnił środkami artystycznymi: prześliczną linią i wytwornem modelowaniem nagiego ciała.

Godebski pracuje z równym smakiem dla marmuru jak dla bronzu; odczuwa wybornie właściwości każdego materyału, co u niego tem wyżej cenić należy, że dzisiejsza sztuka francuska, która go otacza, poczucie to straciła niemal zupełnie. Tłómaczy się ta zaleta Godebskiego tem może, że artysta ten ze szczególnem zamiłowaniem uprawia techniczną stronę sztuki swej. I tak, niezadowalając się efektami bronzu i marmuru, od lat wielu Godebski kusił się o odrodzenie włoskiej rzeźby polichromicznej, a raczej o udoskonalenie wynalazku rzeźbiarza Luca della Robbia.

Wiadomo, że artysta ten, obdarzony polotem iście poetyckim i subtelnem poczuciem kolorystycznem, w piętnastem stuleciu stworzył szkołę plastyki barwnej. Proceder jego polegał w tem, że model gliniany po wysuszeniu powlekał glazurą barwną, i z nią razem wypalał. Był to więc rodzaj majoliki, zastosowanej do rzeźb figuralnych i poddanej zasadom szlachetniejszego, prawdziwie artystycznego smaku. Luca della Robbia i uczniowie jego umieli w ten sposób zabarwiać rzeźby swe kolorem jasnobłękitnym, fioletowym, żółtym i zielonym. Na tem ograniczała się ich sztuka, której nie udało się nigdy zastosować w glazurze koloru czerwonego.

W dziewiętnastem stuleciu, a zwłaszcza w drugiej jego połowie, kilku rzeźbiarzy z prawdziwą namiętnością rzuciło się do techniki majolikowej, pragnąc zrestaurować sztukę Luki della Robbia. Godebski nie był jedy-

nę młynarzy węgierskich. Mowca wnosi rezolucyę o zwołanie ankiety.

Pos. Bulat mówi o zgubnych dla winnic dalmatyńskich skutkach obniżenia cła od win włoskich.

Pos. Liechtenstein wywodzi, że rzemieślniczy i kupiecki stan średni w Austryi znajduje się w sytuacyi opłakanej, a to stanowi wielkie niebezpieczeństwo dla Państwa. W niedawno ogłoszonym programie rządowym znajduje się ustęp, będący wprawdzie tylko echem mowy od Tronu, ale dość silny jeszcze kładący przycisk na konieczność reform socyalnych; program jako całość jednak nie mógł zyskać aprobaty stronnictw, bo żądał, żeby stronnictwa milczały o rzeczach politycznych. Program miał na celu tylko stworzyć pomost dla lewicy, aby mogła wydobyć się z kłopotliwej sytuacyi, w którą z własnej winy była popadła. Ostatni ustęp programu, odnoszący się do ekonomii, wcale nie wytrzymuje krytyki. Pan Minister handlu mógłby przekonać się o nędzy stanu średniego w jednym kwadransie, gdyby wyjechał na przedmieścia wiedeńskie (zkąd poseł Lichtenstein jest wybrany), gdzie siła spożywcza podupada nawet u zamożniejszych Pan Minister handlu odniósł tryumf w traktatach handlowych, ale tryumf niestały, bo szkody dla przemysłu pomniejszego w Wiedniu pozostają, a pożytki dla rolnictwa austryackiego są w ogóle małe. Mowca rozwodzi się następnie szeroko o upadku drobnego przemysłu i rzemiosł, a dziękując Rządowi za wniesienie projektu o wyprzedażach i za to, że oparł się założeniu wielkich domów towarowych w Wiedniu na wzór paryskich, tak kończy: Chodzi o to, czy Rząd i Rada państwa chcą wstąpić na drogę reform społecznych dla poratowania średniego stanu mieszczańskiego, dla podniesienia stanu robotniczego i pojednania go ze społeczeństwem? Obecnie jest parlament tylko miejscem monologów i wzajemnego drażnienia się stronnictw. Negatywny program rządowy nie przyjął się; tylko pozytywny program społeczno-reformacyjny może mieć powodzenie, może porwać i połączyć wszystkie stronnictwa; a byłoby z tem łatwiej, gdyby, nie czekając inicyatywy Rządu. sama Izba stanęła na czele ruchu reformacyjnego. Od skrajnej lewicy aż do ław polskich nie ma frakcyi, ani stronnictwa nieprzychylnego reformie na zasadach chrześciańskich, z wyjątkiem tylko „Zjednoczonej“ lewicy: ale i ta w dylemacie między dziennikarstwem kapitalistycznem a zaufaniem wyborców musiałaby nakoniec zaniechać oporu. (*Oklaski* ze środka i ze krajnej lewicy).

Pos. Menger nazywa mowę pos. Liechtensteina podszczuwaniem przeciw zasadom austryackiego życia ekonomicznego, a jedynym celem preopinanta jest agitacya dla pozyskania ludzi, przez których mógłby potem partyi klerykalnej dopomódz do zwycięstwa.

Pos. Spincic żąda wykonania różnych budowli portowych w Istryi, jako też kolejowych w Istryi i Gorycyi.

Minister handlu margr. Bacquehem omawia obniżenie cła od win włoskich z tego punktu, że oprócz producentów są i konsumenci, a tym wychodzi obniżenie cła na korzyść; zresztą Rząd wszelkiemi siłami stara się wspomagać właścicieli winnic. Następnie bierze w obronę tych urzędników, którzy przeprowadzali pertraktacye z komisarzami zagranicznymi w sprawie traktatów handlowych, przeciw niektórym zarzutom posła Liechtensteina i zaznacza, że w parlamencie niemieckim komisarze niemieccy także byli niedawno zaczepiani. Odpowiedzialność za traktaty bierze Pan Minister na siebie. Poczem przechodzi do sprawy austryackiego przemysłu młynarskiego i mówi: Niejednokrotnie już Rząd odpowiadał na te wywody i dziś uczyni to znowu niebawem pan komisarz rządowy. Już w roku zeszłym powiedziałem, że zarzuty czynione w tym względzie Rządowi, należą do najniesprawiedliwszych. Można nie godzić się na nasze zarządzenia, ale to powiedzieć mogę, że taryfowy departament Ministerstwa handlu od lat kilku bezustannie zajmuje się tą sprawą. Jest ona bardzo trudna i niepodobieństwem będzie znaleźć form, któreby zadowoliły wszystkie przeróżne i nieraz sprzeczne interesa, różne nie tylko między jednym krajem a drugim, lecz także w granicach tego samego kraju. Młyny w Czechach środkowych i północnych mają inny interes niż nad granicą morawską, inny niż młyny na Szląsku, w Galicyi, w Górnej, Dolnej Austryi; a młyny wiedeńskie mają znów inny interes niż wszystkie inne. Szczegółowo na skargi Czechów odpowiada Pan Minister, że zarządzenia z r. 1892 wyszły właśnie ze względu na żale młynarzy czeskich i na prośby rolników czeskich, co też pewna deputacya z podziękowaniem uznała. Ponieważ atoli ta sama deputacya zażądała zmian, przeto Rząd powołał się na uchwałę Rady kolejowej, w której wszystkie interesa są reprezentowane, a która oświadczyła się za temi zarządzeniami, które od dnia 1 stycznia są w życiu. Co się tyczy agitacyi w Czechach przeciw kupowaniu mąki węgierskiej, otwarcie powiedziałem deputacyi, że stanowczo ją reprobuję. Agitacya taka wywołałaby niewątpliwie kontragitacyę (*żywe objawy zgody* z lewicy), która szczególnie tkactwu czeskiemu dałaby się we znaki co do odbytu na Węgrzech. Deputacya wynurzyła nakoniec życzenie, żeby zwołano ankietę. Chętnie życzeniu temu uczynię zadość i miałem ten zamiar, zanim jeszcze pos. Dyk to samo wyraził życzenie. Ankietę tak urządzę, żeby była jak najzupełniejszą reprezentacyą wszystkich stron interesowanych. Tem zapewnieniem uważam za zbite wszystkie wytoczone przeciw Rządowi zarzuty. (*Brawo, brawo*).

Komisarz rządowy, szef sekcyi Wittek broni nowego regulaminu kolejowego przeciw zarzutom pos. Kronawettera, który przedstawił rzecz tak, jak gdyby regulamin był wypływem tajnego porozumienia się Rządu austryackiego z węgierskim i niemieckim, aby zmienić postanowienia prawa przewozowego na korzyść skarbowych dróg żelaznych. Regulamin jest koniecznem następstwem konwencyi berneńskiej, zawartej w tym celu, by zbliżyć niemieckie prawo przewozowe do francuskiego. Jakoż powiodło się stworzyć jednakowe prawo przewozowe dla Europy z wyjątkiem półwyspów iberyjskiego i skandynawskiego. Wpływ konwencyi berneńskiej na regulamin austryacki jest też zapowiedziany już w mowie od Tronu z r. 1891; nie powinno się więc mówić o tajnem, skrytem porozumieniu. Koleje nie są ucieszone nowym regulaminem, natomiast prawa publiczności znacznie są ulepszone. Tylko kolejom lokalnym nie można narzucać tej ciężkiej zbroi; byłoby to działać sprzecznie z zasadą popierania lokalnych dróg żelaznych. Pan komisarz rządowy przechodzi do sprawy młynarstwa i aktami dowodzi, że obniżenie ulgi taryfowej dla zboża z 17 prc. na 10 prc. od dnia 1 stycznia b. r. pochodzi ze względów jedynie finansowych, nie politycznych, jak się domyślał pos. Dyk. Sprawa przemysłu młynarskiego ustawicznie zatrudnia Ministerstwo handlu. Że dotychczas nie powiodło się rozwiązać jej w sposób zadowalający wszystkie strony interesowane, nie można Ministerstwu brać za złe, skoro one same nie zdobyły się na taką propozycyę. Wszystkie propozycye są propozycyami tylko cząstki interesentów. Ankieta raz jeszcze zbada sprawę gruntownie, a co ta reprezentacya wszystkich stron interesowanych uchwali, to Ministerstwo potem wykona. Dla tego właśnie ankieta musi tak być złożona, żeby była reprezentacyą powszechną, a nie tych tylko, którzy najgłośniej występują. Oby powiodło się jej uczynić zadość życzeniom całego przemysłu młynarskiego (*Brawo, brawo*).

Pos. Sylva-Tarouca wywodzi, że nie spełniły się nadzeje rozbudzone mową od Tronu co do reform w dziedzinie ekonomicznej. Mowca popiera wywody pos. Kubecka i wraz z nim żąda, żeby Rząd wypracował program nieodzownych inwestycyj. Oświadcza imieniem stronnictwa swego, że głosować będzie za podolskiemi kolejami lokalnemi nietylko dla tego, iż życzy Galicyi pomyślnego rozwoju z całego serca (*huczne brawa* z ław polskich), lecz i z względue zasadniczego, że życzy innym, czego sam pożąda. Teraźniejszy P. Minister skarbu — powiada mowca — ma więcej szczęścia niż wszyscy poprzednicy; okazało się to w przebiegu uregulowania waluty. Byłoby jednak ciężkim grzechem zaniedbania nie skorzystać z pomyślnego stanu kredytu publicznego w celu takiego ekonomicznego rozwinięcia Austryi, żeby mogła zmierzyć się z największymi współzawodnikami. (*Żywe objawy zgody*). Mowca przemawia następnie za zbudowaniem przekopów między Dunajem a Łabą i Odrą, których błogie następstwa w tem także się okażą, że ludność nie będzie ciągnęła do wielkich miast, gdy na linii przekopów rozwinie się przemysł. Mówca prosi Rząd uwzględnić te wywody i odpowiedzieć, jakie jest jego w tym względzie zapatrywanie. (*Oklaski*).

Na tem przerwano obrady.

Koniec posiedzedzenia o godz. 4³/₄. — Następne jutro.

(*CCXIV posiedzenie Izby poselskiej*).

† **Wiedeń**, 4 marca (Korespondencya *Gazety Lwowskiej*).

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godz. 10, m. 25.

Izba nielicznie zgromadzona.

Z PP. Ministrów nieobecny tylko hr. Welsersheimb.

Minister handlu, margr. Bacquehem, odpowiada na interpelacyę Gessmanna, w sprawie posunięcia dolno-austryackich sług pocztowych na wyższe stopnie płac. Odpowiedź jest ta, że wykonanie właściwej ustawy z r. 1889 dzieje się stopniowo w miarę funduszów.

Na porządku dziennym dalszy ciąg obrad nad etatem Ministerstwa handlu.

Poseł Schwarz (Czech) mniema, że w wielkich żądaniach Ministerstwa handlu nastąpił zastój. Wychodząc następnie z postulatu równouprawnienia narodowego w instytucyi pocztowej kasy oszczędności, wygłasza swe żale na brak równouprawnienia. Poczem wylicza żądania Czechów co do rozszerzenia dworców w kilku miastach czeskich, co do budowli lokalnych dróg żelaznych, uregulowania roboty w piekarniach, i o zaprowadzeniu wędrownych urzędów cymentniczych.

Poseł Exner uderza gwałtownie na pp. Gessmanna i Liechtensteina, którym zarzuca, że zamącili spokojny tok dyskusyi, poczem polemizuje przeciw całemu stronnictwu antisemickiemu.

Przemówienie to wywołuje długi szereg nowych polemik w formie sprostowania. Podczas jednego z nich, mianowicie posła Gessmanna, galerya żywo przyklaskuje; wiceprezes Chlumecky zagraża jej opróżnieniem.

Specyalny sprawozdawca komisyi, poseł Hallvich, nazywa twierdzenie antisemitów, że lewica dla rzemiosł i robotników nic nie uczyniła, oczywistą i świadomie wygłaszaną nieprawdą. (*Przeciągłe oklaski z lewicy*). Tak samo twierdzenie ich, że liberały w sprawie młynarstwa popierają interes Węgier, nazywa nieprawdą i oszczerstwem. (*Ponowne oklaski z lewicy*).

Izba uchwala pierwsze rozdziały statutu Ministerstwa handlu wraz z szeregiem rezolucyj komisyjnych, z pomiędzy których wymieniamy: wezwanie Rządu, aby pokrzywdzoną traktami handlowymi uprawę lnu i płóciennictwo wspierał wszelkimi sposobami, mianowicie także pomnożonym użytkiem płótna w armii; wezwanie Rządu, aby zastanowił się nad rozszerzeniem inspekcyi przemysłowej na przedsiębiorstwa kupieckie.

Nad petycyą miasta Trembowli, aby mu pozostawiono urząd cymentniczy, Izba przechodzi do porządku dziennego, bo wypowiedziana w petycyj obawa, iżby urząd ten miał być zwinięty, jest bezzasadna.

Pod dyskusyę idzie rozdział poczt, telegrafów i pocztowych kas oszczędności.

Pos. Hajek żąda lepszego obsadzenia posad pocztowych w Czechach; dalej przemawia za zaprowadzeniem spoczynku niedzielnego w urzędach pocztowych; nakoniec wytacza czeskie sprawy językowe.

Pos. Schlesinger przemawia za polepszeniem doli niższych urzędników i manipulantek pocztowych, w czem popiera go pos. Hofmann.

Pos. Swoboda wywodzi, że czysty dochód z poczt powinien, zamiast wpływać do skarbu, być używany na polepszenie i rozwinięcie instytucyi pocztowej.

Pos. Slama żąda przejęcia prywatnych urzędów pocztowych w Czechach na etat skarbowy, poczem wytacza czeskie sprawy językowe.

Na tem przerwano obrady.

Koniec posiedzenia o godz. 5 min. 15. Następne w poniedziałek.

Sprawy parlamentarne.

(*Z Koła polskiego*).

Wedle telegramów do tutejszych porannych dzienników, Koło polskie odbyło wczoraj, w niedzielę dłuższe posiedzenie na którem najpierw zawiadomił Prezes Jaworski, że do Wiednia przybyli: prezydent miasta Lwowa Mochnacki i p. Hochberger w sprawie kolei elektrycznej lwowskiej.

Następnie przystąpiło Koło do dalszej dyskusyi nad etatem Ministerstwa rolnictwa.

P. Chrzanowski żąda, aby poruszyć popotrzebę znaczniejszych środków na zalesienie gór; żądać ograniczenia gry na giełdzie zbożowej i powiększenia subwencyi dla towarzystw rolniczych i dla Towarzystwa rybackiego w Galicyi.

P. Struszkiewicz kładzie nacisk na potrzebę podwyższenia funduszu melioracyjnego, podnosi zalety ustawy lasowej i potrzebę ścisłego jej wykonywania.

P. Kraiński domaga się opodatkowania giełd zbożowych.

P. ks. Ruczka przypomina potrzebę drenowania gruntów niezamożnych właścieli.

P. Popowski żąda powiększenia subwencyi dla Towarzystwa rybackiego, i zwiększenia liczby ogierów ze względu na chów koni włościańskich.

P. Rutowski żąda podwyższenia dotacyi na szkoły rolnicze, bo Sejm już więcej dać nie może; dalej zaprowadzenia stacyj doświadczalnych dla badania sztucznych nawozów; stypendyów dla kandydatów na nauczycieli rolnictwa i zaprowadzenia nauki rolnictwa w seminaryach nauczycielskich; wreszcie opieki nad „Kółkami rolniczemi.“

Prezes Jaworski streszcza dyskusyę i proponuje, by imieniem Koła przemawiał p. Czecz, w razie potrzeby zaś, by komisya parlamentarna wyznaczyła dalszych mówców. Wniosek ten przyjęto.

P. Rutowski żąda, aby sprawa przymusowej asekuracyi już teraz wejść mogła do Izby.

Po przemówieniu pp. Jaworskiego i Kraińskiego uchwalono, by komisya asekuracyjna jak najprędzej wydrukowała i wniosła do Izby swój projekt.

Z porządku przystąpiono do narady nad sposobem parlamentarnego traktowania reformy podatkowej.

P. Czecz po złożeniu w tym przedmiocie referatu wniósł, aby Koło oświadczyło się za permanencyą komisyi podatkowej.

Po bardzo obszernej dyskusyi, wśród której przemawiali pp. hr. Stadnicki, Czaykowski, Jędrzejowicz, Chrzanowski (przeciw wnioskowi) pp. Szczepanowski, Sokołowski, Henzel, Jaworski, dr. Rutowski, Dawid Abrahamowicz, dr. Lewicki i Rosenstock (za wnioskiem), przyjęło Koło wniosek p. Czecza 17 gł. przeciw 5 gł.

KORESPONDENCYE

Berlin, 2 marca.

Jak w latach poprzednich, tak i w tym roku rząd przedłożył sejmowi pruskiemu memoryał operującej w dzielnicach polskich komisyi kolonizacyjnej za rok ubiegły, z którego warto przytoczyć kilka ważniejszych szczegółów:

W roku 1892 ofiarowano do nabycia komisyi z wolnej ręki 66 majątków większych, oraz 63 gospodarstw chłopskich, a między tymi ze strony niemieckiej 30 majątków większych, oraz 37 gospodarstw włościańskich. Ostateczny rezultat wykazuje, że ze stumilionowego funduszu zakupiono 8 większych majątków i jedno gospodarstwo chłopskie, potrzebne do zaokrąglenia pewnej obszerniejszej posiadłości fiskalnej. Ogółem

---

nym w Paryżu rzeźbiarzem, który poświęcał czas i pieniądze na próby odnośne, lecz był jednym z owych, którzy doszli do wyników najbardziej zadowalających. Wydał, co prawda, 25.000 franków, zanim wydobył z pieca pierwszą, prawdziwie udatną rzeźbę polichromiczną, lecz od tego czasu udoskonalił technikę tę w sposób istotnie uwagi godny.

Udało mu się bowiem nietylko zawładnąć wszystkiemi barwami, któremi dysponowała sztuka Luki della Robbia, ale zastosował całą niemal paletę malarza do glazury, którą się glinę powleka. Trudność polegała w tem, że materyały, z których wyrabiają farby, nie reagują równomiernie na temperaturę; podczas gdy niektóre z nich przyjmują konsystencyę pożądaną w niższej temperaturze, inne wymagają wyższej, która może się stać niebezpieczną dla tamtych. Otóż udało się Godebskiemu po długich i mozolnych próbach za pomocą różnych ingredyencyj zmienić sposób reagowania materyałów barwnych tak, iż wszystkie w tej samej temperaturze osiągają równy stopień stwardnienia.

Nadarzyła się też Godebskiemu sposobność do wypróbowania techniki tej w wielkim stylu. Poruczono mu ozdobienie nowego teatru w Monte-Carlo rzeźbami. Wykonał on dla fasady teatru figury, symbolizujące sztukę i zaprojektował fryz, który przedstawiać miał wszystkie narodowości, zjeżdżające do Monte-Carlo, a który wykonany być miał polichromicznie techniką majolikową. Miała to być kompozycya o kilku metrach długości, a złożona z figur rozmiarów naturalnych. Atoli już szkic fryzu tego, wykonany dla próby i dla obliczenia kosztów, pochłonął kwotę tak znaczną, że przedsiębiorstwo zmuszone było zaniechać zamówienia.

Szkic ten zdobi obecnie jeden z salonów Godebskiego; warto przypatrzyć mu się dokładnie jako jedynej może próbie wielkiej kompozycyi figuralnej, pomyślanej polichromicznie i wykonanej techniką majolikową. Na tle złotem widzimy grupy typów wszystkich znanych narodowości, zcharakteryzowane po części kostiumem, po części rysami i cerą. A zatem Włochów, Greków i Hiszpanów, Francuzów, Niemców i Anglików, Polaków i Rossyan; Turków, Murzynów, Chińczyków i Japończyków; różnobarwnych obywateli amerykańskich i t. d. W grupach swobodnych, a jednak dekoracyjnie zestawionych, typy te, męzkie i kobiece, rozwijają się na fryzie, niby na promenadzie w Monte-Carlo. Kostiumy ich narodowe oddane są najwierniej, nie tylko w rysunkach ale i w barwach. Godebski w samej rzeczy zdobył dla rzeźby wszystkie kolory, któremi się posługuje malarz; a zważyć należy, że barwy jego nie są pokostem znikomym, lecz przetrwać mogą lat tysiące, niezmieniając się wcale. Mimo wszelkiej skali użytych kolorów, udało się Godebskiemu nastroić całą kompozycyę pod względem kolorystycznym do pewnej harmonji; wiadomo zresztą, że sam proceder techniki majolikowej nadaje barwom pewnej łagodności, mile działającej dla oka.

(Dokończenie nastąpi).

Puk.

zakupiła komisya od chwili urzędowania 66.952 hektarów ziemi za 40,693.081 marek.

Cena przeciętna, płacona w ubiegłym roku, niższą jest od ceny z roku 1891, wynosiła bowiem tylko 549 marek za hektar, podczas gdy w roku 1891 wynosiła 679 marek.

Cena przeciętna ogólna za majątki nabyte dotąd, wynosi 608 marek za hektar. Aż do końca roku 1892 osadzono na 1146 parcelach 1146 kolonistów. Z liczby tej pochodzi z prowincyj wschodnich 455, z innych krajów niemieckich 639, z zagranicy 52. Katolików jest tylko 110, ewangelików zaś 1036.

Memoryał skarży się, że zachodnio niemieccy robotnicy czują wstręt nieprzezwyciężony do ziem, na wschodniej stronie Wisły położonych, a na domiar objawia się u nich brak zmysłu asymilacyjnego. Kosztowne budowy i praca maszynowa — to ideał zachodnio-niemieckich kolonistów. Zresztą wykazało gospodarstwo obcych przybyszów, dozorowane bezustannie przez komisyę, stosunkowo dosyć pomyślne rezultaty, a w kilku wypadkach przymusowej sprzedaży parcel, przez kolonistów nabytych, sprzedający osiągnął sumę, przewyższającą własne wpłaty.

Ciekawym i charakterystycznym jest ten ustęp memoryału, w którym przedstawiono stosunki kościelne kolonistów. Komisya oświadcza, że wszystkie swoje starania skierowała ku temu, by osłonić katolickich kolonistów przed spolonizowaniem, i dlatego postanowiła dwa zakupione majątki, to jest, Sławoszewo i Pieruszyce, wykluczyć z dotychczasowych parafij, w których ludność polska przeważa i połączyć je w osobną parafię.

Dzienniki niemieckie omawiając dotychczasowe rezultaty komisyi kolonizacyjnej bynajmniej nie tają swego niezadowolenia. Trafnie ocenia działalność komisyi *Freiss. Ztg.*, pisząc w tej materyi: „Pomimo wielkich, poniesionych ze strony państwa ofiar, wyniki działalności komisyi kolonizacyjnej, w stosunku do programu zakreślonego: wzmocnienia żywiołu niemieckiego w prowincyach wschodnich, bardzo są nikłe. Prowincye: Prusy Zachodnie i Księstwo Poznańskie, liczą razem przeszło 3 1/4 miliona ludności. Cóż więc znaczy, że w ciągu sześciu lat przybyło tam 1.146 osadników, razem liczących ze swemi familiami może 3.000 głów, podczas gdy liczba samych wychodźców w r. 1891, z dwóch tych prowincyj, wynosiła 34.000 głów. Celem osiągnięcia tak nieznacznego rezultatu, państwo poświęca miliony, które aż do dokonania kolonizacyi wcale się nie będą procentować, później zaś przyniosą procent znacznie niższy od stopy procentowej pożyczek państwowych. Zauważyć nadto należy, że ciągłe wykupywanie majątków polskich przyczynia się do zaostrzania przeciwieństw. Swoją drogą Polacy, wyzuwani ze swych majątków, że znacznym, dzięki komisyi kolonizacyjnej, funduszem w kieszeni, udają się do miast, gdzie wzmacniają wpływy polskie, paraliżując lub co najmniej osłabiając niemieckie. Im prędzej dzieło kolonizacyi się skończy, tem zbawienniejsze ztąd wynikną skutki dla państwa pruskiego, nietylko pod finansowym, lecz i pod politycznym względem".

Filosemici i antisemici toczą obecnie bój zacięty nad zwłokami zmarłego niedawno bankiera Bleichrödera. Gdy bowiem pierwsi upatrują w zmarłym potentacie giełdowym wzór uczciwości, szlachetności i cnót wszelakich, drudzy przywodzą na pamięć rozmaite, niejasne sprawki z publicznego i prywatnego jego życia. Zapewne, że Bleichröder nie należał do kategoryi giełdziarzy w rodzaju Herzów, Reinachów, Wolfów lub Somerfeldów, toczących otwartą wojnę z kodeksem karnym. Operacye swe finansowe prowadził on w daleko wyższym stylu przy pomocy niezmiernie niekiedy wpływowych osób. Majątek, jaki pozostawił, obliczają na 100,000.000 marek, a sam go zdobył, po ojcu bowiem odziedziczył kapitał bardzo niewielki. Najskuteczniejszą pomocą do osiągnięcia tak zdumiewającego rezultatu był mu żelazny kanclerz, który Bleichrödera otaczał szczególnymi względami i powierzał mu najkorzystniejsze państwowe operacye finansowe. Naturalnie ks. Bismarck nie zaniedbywał i własnych interesów, z odłużonego bowiem właściciela jednej wioski stał się panem majątku, którego wartość podają dzisiaj na 20,000.000 marek.

Wypuszczonemu d. 28 lutego z więzienia Ahlwardt'owi zgotowali antisemici wjazd tryumfalny do Berlina. W celu zapobieżenia demonstracyom, wypuszczono przywódcę antisemitów z więzienia Plötzensee o kilka godzin wcześniej, niż być powinno. Ale przyjaciele Ahlwardt'a, spodziewając się widocznie tego przyspieszenia, od rychłego rana czekali przed gmachem więziennym. Około godziny 4-ej po południu wyruszono długim szeregiem dorożek, a w pierwszej zajął miejsce Ahlwardt ze swym obrońcą, adwokatem Hartwigiem. Udano się przez ulice pod Lipami i Fryderykowską do sal „Germanii", gdzie kilka tysięcy stronników powitało swego wodza grzmiącymi okrzykami.

Natomiast chłodne bardzo przyjęcie spotkało Ahlwardt'a w parlamencie, gdzie się zjawił onegdaj po raz pierwszy i zajął miejsce na ławach antisemickich. Z wyjątkiem pastora Stoeckera i kilku deputowanych antisemickich, inni, nie wyłączając nawet zachowawców, żeglujących coraz wyraźniej pod sztandarem antisemityzmu, ostentacyjnie ignorowali nowego kolegę.

KRONIKA

Lwów, 6 marca.

— **Z c. k. krajowej Rady zdrowia.** W dniu 21 lutego b. r. odbyła c. k. krajowa Rada zdrowia drugie posiedzenie, na którem następujące sprawy były przedmiotem obrad, względnie uchwał:

1. Wydano orzeczenie w sprawie fabryki wody sodowej w Sanoku.
2. Wydano orzeczenie w sprawie dystylarni nafty w Pasiecznej, w powiecie nadwórniańskim.
3. Przedłożono opinię co do piekarni w Przemyślu.
4. Zaopiniowano sprawę grobowca pod kościołem parafialnym w Sieniawie (powiat Jarosław).
5. Wydano opinię co do wynagradzania lekarzy sądowych za badanie stanu zdrowia aresztantów w czasie cholery.
6. Wydano orzeczenie w przedmiocie mydlarni we Lwowie przy ulicy Żółkiewskiej.
7. Wydano orzeczenie w sprawie stajni krowiej we Lwowie, przy ulicy Żółkiewskiej.
8. Powzięto uchwałę co do wzięcia udziału w wystawie powszechnej krajowej we Lwowie w r. 1894.
9. Wydano opinię w sprawie fabryki sztucznych limoniad i soków w Kańczudze w powiecie łańcuckim.
10. Wydano dodatkową opinię w sprawie wyrobni wody sodowej w ogóle.

— **Raut** wczorajszy w salach kasyna miejskiego urządzony staraniem Towarzystwa pań Salomejek miał niepospolite powodzenie. Udział był ogromny, szczególnie płci pięknej, która czarowała pięknością i toaletami. Zabawę urozmaiciły obrazy z żywych osób, układu pp. Młodnickiego i Harasimowicza. W obrazach figurowały panny Bauchówny, Dunka de Sajo, Pilarska, Rylska, Metzgerówny i panny Nusko, wszystkie w nader malowniczych kostiumach. P. Skalski wygłosił dwa humorystyczne monologi, a panna Dzirytówna deklamowała kilka poetycznych utworów z prawdziwym wdziękiem i uczuciem. Podczas rautu przygrywała kapela 55 pułku piechoty. Dochód z rautu na rzecz biednych wdów powinien być znaczny.

— **Ku czci Fredry** zapowiadane uroczyste widowisko, odbędzie się stanowczo w bieżącym tygodniu a mianowicie w piątek, dnia 10 b. m. Członkowie dramatu wykonają olbrzymi program, złożony z dwunastu aktów arcydzieł Fredrowskich, przyczem uwzględniono odpowiednie dla każdego z artystów do popisu pole. W części wokalnej dadzą się słyszeć panie: Pawlików-Nowakowska oraz dwie primadonny włoskie, pp. Biondelli i Bellincioni, oraz pp.: Jerzyna, Zegarkowski, Jeromin i Bernhardt. Układem tej części zajął się reżyser opery p. Kamiński. Epilog pióra p. Rossowskiego jest już gotów. Poprzedzi on uwieńczenie popiersia, modelowanego przez prof. Marconiego, który, jak wiadomo, jest twórcą pomnika poety. Sprzedaż biletów na niezwykłe to przedstawienie rozpocznie się prawdopodobnie od jutra.

Wieczorek kopernikowski. W sobotę, dnia 18 b. m. jako w 420 rocznicę urodzin Mikołaja Kopernika, odbędzie się w auli Politechniki wieczorek muzykalno-wokalny, urządzony staraniem wydziału Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczów Politechniki. Artystyczne kierownictwo objął p. Wład. Wszelaczyński.

— **Trzeci odczyt** hr. Wojciecha Dzieduszyckiego: „O prelekcyach Adama Mickiewicza" będzie mieć miejsce dnia 7 marca, we wtorek o godzinie 6 wieczorem, w sali ratuszowej.

— **Honorowe obywatelstwo** nadała jednogłośnie rada gminna miasta Gorlic, p. Tadeuszowi Romanowiczowi, członkowi Wydziału krajowego.

(§) **Stypendya.** Dr. Stanisław Tokarz, adwokat krajowy w Tarnowie, nadał na mocy przysługującego mu prawa stypendya o rocznych 100 zł. z fundacyi ś. p. Tomasza Bodiocha uczniom szkoły rolniczej w Czernichowie: Wacławowi Józefowi dwojga im. Kuźnickiemu, Adamowi Franciszkowi dwojga im. Nenckiemu, Władysławowi Olszewskiemu i Janowi Stasiniewiczowi, wszystkim z II roku, oraz Henrykowi Stanisławowi dwojga im. Gałeckiemu i Franciszkowi Grodeckiemu z III roku.

— **Koncert spacerowy.** W salach kasyna miejskiego odbędzie się we wtorek, dnia 14 b. m. staraniem Towarzystwa prawniczego koncert spacerowy. Początek z uderzeniem godziny 8 wieczór. Panowie we frakach.

— **Z kasyna miejskiego.** Amatorowie kasyna miejskiego odegrają 11 b. m. na cel dobroczynny: „Grube ryby", komedyę w 3 aktach Michała Bałuckiego. Lista otwarta od wtorku 6 godziny wieczór. Miejsca siedzące po 50 ct. Początek o godzinie 7 wieczór.

— **W kasynie wojskowem** odbył się dnia 4 b. m. pierwszy koncert w tym sezonie. Pod kierownictwem p. Maryana Signio odegrał na fortepianie młodziutki Artur Hausner (uczeń szkoły p. M. Signio) z niezwykłą elegancyą i precyzyą „Rondo" Chopina, dalej wykonano piękne trio „Modlitwa Bardów" na fortepianie, harmonium i wiolonczeli, a w części wokalnej dał się po raz pierwszy słyszeć p. W. Sołtys (uczeń szkoły p. Stróżewskiej) który odśpiewał świeżym głosem i z należytą werwą włoską aryę Rotolego a z panem A. Isakowiczem, który mu dzielnie sekundował, duety Mendelsohna. Resztę numerów programu uzupełniła bardzo dobra kapela pułku nr. 30 pod batutą swego kapelmistrza p. Rolla. Sala przepełniona była doborową publicznością.

— **Wydział Towarzystwa** gimnastycznego „Sokół" we Lwowie, zwołuje na niedzielę, dnia 14 maja b. r. o godzinie 9 rano do sali Sokoła we Lwowie pierwszy zwyczajny Zjazd delegatów polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich, uprawnionych wstąpić do Związku. Program: Oznaczenie miejsca przyszłego Zjazdu delegatów. Według §. 7 statutu, każde Towarzystwo ma obowiązek wysłania na Zjazd jednego delegata, Towarzystwa zaś liczące nad 50 członków mają prawo wysłania na każde następne 50 członków jednego delegata.

— **Towarzystwo straży ogniowej** ochotniczej „Sokół" we Lwowie odbyło wczoraj doroczne walne zgromadzenie pod przewodnictwem prezesa dr. Alfreda Zgórskiego. Przedłożone zgromadzeniu sprawozdanie wykazuje, że Towarzystwo liczy członków honorowych 19, wspierających 184, czynnych 80. Fundusz rezerwowy wynosi 4405 zł., zaś cały majątek Towarzystwa 10.036 zł. 89 ct. Przychody w roku 1892 wynosiły 3136 zł. 54 ct. Celem pomnożenia funduszów wydział wniósł podania do dyrekcyi Kasy Oszczędności i dyrekcyi krakowskiego Towarzystwa ubezpieczeń, z prośbą o wyznaczenie subwencyi na cele Towarzystwa. Ćwiczeń fachowych z przyrządami odbyto w roku zeszłym 23, a doroczna musztra popisowa najlepiej okazała, że korpus lwowski pod względem fachowego wyćwiczenia zaliczyć można do najlepszych w kraju.

Po przyjęciu sprawozdania do wiadomości i udzieleniu wydziałowi absolutoryum, przystąpiono do wyborów. Prezesem na dalszych lat trzy wybrany został dr. Alfred Zgórski, zaś do wydziału wybrano dodatkowo pp. Bojarskiego i Roberta Kleina. Wniosek w sprawie ubezpieczenia od wypadku członków straży ochotniczej przekazano do rozpatrzenia osobnej komisyi. W roku bieżącym obchodzi Towarzystwo 25-letnią rocznicę swego założenia.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Ostobużu, w pow. rawskim, Karol Wysocki, właściciel dóbr w 70 roku życia.

W Starym Bielsku (Szląsk austr.), Augusta z Haasów Lisztwanowa, żona tamtejszego proboszcza ewangelickiego Adama, córka b. superintendenta lwowskiego, członka Izby panów i obywatela honorowego miasta Lwowa ś. p. Adolfa Teodora Haasego, a siostra superintendenta cieszyńskiego i posła do Rady państwa dr. Teodora Haasego.

— **Zmiana własności.** Dobra Kalne, w powiecie brzeżańskim, obszaru 2.000 morgów, kupił od dotychczasowego właściciela Issachera Kornblüha pan Alfred Garapich, właściciel Berezowicy małej, w powiecie zbaraskim.

— **Z Izby handlowej** otrzymujemy autentyczną wiadomość, iż na posiedzeniu tej Izby z dnia 28 z. m., na którem traktowano sprawę p. Gubrynowicza, nie było kompletu i miało ono tylko poufny charakter, że przeto nasze doniesienie co do tej sprawy, zamieszczone w ostatnim numerze naszego pisma, a zaczerpnięte dosłownie z *Przeglądu*, o tyle było niedokładnem, iż zdania wyrażone na tem posiedzeniu, nie mogą być uważane za „jednogłośny protest" wszystkich członków Izby handlowej. Sprawa ta będzie traktowana na dzisiejszem posiedzeniu Izby handlowej.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 6 marca bież. r. Barometr opada.

W ubiegłych 2 dobach, licząc od godziny 12 w południe dnia 4 marca do 12 w południe dnia 6 marca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny z południa, co do siły mierny, (2—3), stan nieba zmienny, a powietrze bardzo wilgotne (84 procent wilgotności względnej), opad śnieg, wysokość opadu 0,3 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +1,7°C., najwyższa +8,0°C. wczoraj po południu, najniższa —0,6°C. dziś w nocy.

Wczoraj mieliśmy pogodę, dziś rano padał śnieg nieznaczny.

Zniżka barometryczna 720 do 725 mm. znajdowała się w zachodniej Norwegii; zwyżka 775 do 770 mm. w północnej Hiszpanii; zniżka drugorzędna utworzyła się w Irlandyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 756 mm.

Prognoza na dobę 7 marca bież. roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (3); średnia temperatura doby obniży się do —1°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 90 proc.; opad, śnieg nieznaczny.

— **Wdzięki Wiedenek.** Statystyka wkrada się już w tajniki buduarów kobiecych — i z pomocą cyfr zdradziła połopność nadobnych Wiedenek do poprawiania.... natury. Obliczono bowiem, że Wiedenki zużywają rocznie 73.730 kilogramów pudru, 42.705 klg. różu, 23.356 klg. farby na brwi, 18.250 klg. pomadki do warg, 10.865 klg. gliceryny i 5777 klg. cold creame'u, co razem stanowi 176.684 klg. kosmetyków. Cyfry te podajemy (prosząc o sekret) na wiarę wiedeńskich statystyków, jakkolwiek złośliwi utrzymują, że kobiety nawet zimnych statystyków umiały wyprowadzić w.... pole. Co do Warszawy, możemy z dobrego źródła złożyć stanowcze zapewnienie, iż konsumcya „upiększeń" jest znacznie mniejszą.

— **Z Poznańskiego** donoszą, że wieś Lipią Górę w powiecie kwidzyńskim, na lewym brzegu Wisły, kupił za 400.000 marek od Otona Neumanna p. Marwicz z Pielonki.

— **Dama na balu**, jeśli bierze udział we wszystkich tańcach programowych, przebiegnie, według obliczenia pewnego matematyka, około 30 kilometrów drogi i to wszystko na palcach i w gorsecie. Coby taka dama powiedziała, gdyby jej ktoś zaproponował podobną drogę całą nogą i w wygodniejszem ubraniu?

— **Katastrofy elementarne.** Z Belgradu telegrafują, że miasto Nisz stoi całe pod wodą. Wiele domów runęło.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Zakład nar. im. Ossolińskich.** Biblioteka otwarta codziennie od 9—2, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

— **Muzeum im. Lubomirskich** otwarte codziennie rano od 9—1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki zaś i piątki od 3—5 popołudniu.

— **Muzeum im. Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18, otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10—11 przed południem, we środy i soboty od godz. 11—3. Wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe** w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od godziny 3-6 popołudniu. Wstęp: w poniedziałek 59 ct., w inne dnie 20 ct. W niedziele otwarte od godziny 10—1 przedpołudniem. Wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, w poniedziałek, po raz pierwszy „Chwast", komedya w 3 aktach Józefa Blizińskiego. — Jutro, we wtorek, przedstawienie składane i „Rycerskość wieśniacza", opera w 1 akcie Mascagni'ego. Występ panny Bellincioni i pana Myszugi.

Z powodu Panamy. Wielka sala ratuszowa zapełniła się wczoraj o godzinie 5 po południu po brzegi: *Tout Leopole* stawił się, aby wysłuchać szeregu uwag, jakie o jednej z najciekawszych i najcharakterystyczniejszych kwestyj bieżących, o sprawie panamskiej, wypowiedzieć miał Prezes krakowskiej Akademii umiejętności, prof. hr. Stanisław Tarnowski. Nie o stronę polityczną sprawy panamskiej szło prof. Tarnowskiemu; znakomity pisarz i myśliciel zwrócił uwagę na znaczenie obyczajowe, na stronę etyczną i społeczną tej sprawy, i na ten temat rozwinął szereg uwag i spostrzeżeń, wychodząc z tego założenia, że sprawa panamska to objaw moralnego zepsucia, a zgnilizna moralna, tak jak zbrodnia, może się jeszcze powtórzyć nieraz w dziejach ludzkości i nie tylko we Francyi.

Uwydatniwszy we wstępnym obrazie jaskrawy kontrast pomiędzy r. 1889, tym rokiem ostatniej wystawy powszechnej w Paryżu i zarazem rokiem apoteozy republiki, a pomiędzy r. 1892, tym rokiem Panamy, prelegent zapytał się przedewszystkiem, co było przyczyną tego upadku, jakiego objawem jest sprawa panamska? Nie była nią forma państwowa, bo każdy ustrój państwowy może być dobrym, każdy złym być może; to tylko było błędem, iż republika, objąwszy spadek po trzeciem cesarstwie, w spadku tym wzięła także wszystkie cesarstwa tego wady, republikańska zaś forma rządów wady te i błędy uczyniła tylko jeszcze bardziej jaskrawemi i wstrętniejszemi. Przyczyny owego upadku szukać jednak trzeba gdzie indziej: szukać jej trzeba w zaniku moralności społecznej. Zanik ten moralności, który we Francyi z życia codziennego przeszedł zwolna do życia publicznego, a tu w coraz szerszych krzewił się kołach; owa zasada równości, stworzona przez wielką rewolucyę, a pojęta

krzywo, bo pojęta nie jako równość obowiązku, lecz jako równość używania, jako równe dla wszystkich prawo do upajania się rozkoszami życia,— sprawiły, iż w stuletnią rocznicę wielkiej rewolucyi, w tym roku, w którym przed wiekiem po raz pierwszy z gilotyny krew się polała, teraz z pod wieży osławionego Eiffla polało się — błoto. Mikrob zepsucia, jakim jest pobłażliwość dla nieuczciwości, znalazł dobry żywioł, w którym mógł snadno się krzewić i rozrastać: bezkarność opinii publicznej, a tak doprowadził do tego, że władze republikańskie pozostały bez siły i energii, lub same nawet brały udział we wstrętnych robotach; że w najwyższych ciałach reprezentacyjnych — jak tego dowodzi ów Wilsonowski handel orderami lub przekupstwa Artona i Herza — szerzyła się niemoralność; że prasa stała się również posłusznym czynnikiem tego demona, jakim jest pieniądz, że zanikła wiara i etyka społeczna.

Co czynić, aby nie doprowadzić w przyszłości do Panamy, oto myśl, którą na podstawie uwag rzuconych w pierwszej części wykładu rozwinął prof. Tarnowski. Mowca wskazał, że obowiązkiem całego społeczeństwa jest pracować nad tem, aby zapobiedz szerzeniu się niemoralności w życiu codziennem; a jeżeli w tem życiu dla siebie i dla drugich na każdym kroku będziemy surowymi, moralność musi przejść z czasem także w życie publiczne. Wtedy także prasa, wtedy ci, którzy stoją na straży publicznej opinii i interesów publicznych, będą pamiętali o obowiązkach na nich ciężących, a wtedy także ludzkość będzie mogła bezpiecznie uniknąć — Panamy.

Szanownemu prelegentowi podziękowano za wykład hucznymi oklaskami.

Żeleński. Podajemy dalszy ciąg wiedeńskich głosów dziennikarskich o koncercie Żeleńskiego w Wiedniu. *Tagblatt* Schepsa, pisze o koncercie Żeleńskiego: „Podobały się jedynie pieśni. Inne numera programu dowiodły, że dyrektor-kompozytor ma za sobą znakomitą szkołę, jest znakomitym muzykiem, rozporządza wszystkimi środkami, ale brak mu oryginalnych pomysłów, któreby zasługiwały na tak doskonałe opracowanie. Nie posługuje on się nawet swojskiemi melodyami; utwory jego płyną do ucha słuchacza spokojnie, wielce przyzwoicie, ale nie wzbudzają zajęcia. Dowody szacunku, które tu Żeleński odbiera, mogą przekonać konserwatoryum krakowskie, że dyrektor taki — to szczęście dla niego“.

Speidel w *Fremdenblatt* pisze: „Żeleński porusza się przeważnie na starszych muzykalnych torach, a nawet arya z opery, która między Włochami a Weberem czegoś wyższego trzeciego szukać się zdaje, wydała się nam skamieniałością z dawnego przebrzmiałego peryodu muzycznego. Psalm 46 pozbawiony najpiękniejszej zalety przez wykluczenie głosu kobiecego, wpada po niejakich kanonowych frazach w zupełną homofonię. Gdzie się jednak kompozytor spotyka z duchem swojskim, ludowym, jak w pieśni i w tańcu, tam widocznie odżywa. Najlepsze z tego, cośmy słyszeli, były pieśni i tańce. Jego polonezy szumią jakby kostiumem swojskim, oddechają atmosferą sali balowej, a w jego pieśniach, które Lola Beeth czarująco odspiewała. brzmi coś z duszy ludu....“

Hipolit Taine. W tych ciężkich i smutnych czasach Francya straciła znowu jednego z największych swych synów. Telegram donosi o śmierci Tainea — zaledwo w kilka miesięcy po Renanie, umiera historyk rewolucyi francuskiej; tym sposobem w krótkim czasie znikły z widowni świata dwa najznakomitsze umysły i dwaj najświetniejsi pisarze współczesnej Francyi. Forma artystyczna była doskonalsza i piękniejsza u Renana, spuścizna jednak literacka po Tainie będzie daleko trwalsza i w dodatnie rezultaty naukowe obfitsza.

Taine urodził się w 1828 r. Ukończywszy świetnie nauki w szkole normalnej poświęcił się zawodowi nauczycielskiemu. Biografia jego nie przedstawia żadnych wybitnych szczegółów; życie jego upłynęło całe na pracy, a jedynemi datami są dzieła, któremi wzbogacał literaturę francuską. Po kilku latach porzucił posadę profesora i oddał się zupełnie pracy twórczej. Pierwszą jego książką, która zrobiła wielkie wrażenie, było studyum nad T. Liviuszem, ukoronowane przez Akademię francuską (1854). W r. 1863 powrócił Taine do dawnych zajęć, albowiem rząd mianował go profesorem estetyki i historyi w szkole sztuk pięknych. Wkrótce potem wydał Historyę literatury angielskiej, utwór wspaniały, będący może arcydziełem zmarłego. Taine zastosował do krytyki literacką metodę ściśle naukową i oparł ją na faktach pozytywnych, oceniając i tłómacząc pisarzy i ich dzieła ze stanowiska otoczenia (*milieu*), czasu, rasy i klimatu; użycie tej metody scientyficznej w krytyce literackiej i przeprowadzenie jej konsekwentne aż do ostatnich rezultatów, pozostanie największą zasługą Tainea i znamienitą zaletą całej jego działalności na polu literatury i historyi. Książki Tainea następowały szybko po sobie, trudno je wszystkie wymienić w pobieżnej i krótkiej notatce; spuścizna literacka jego jest olbrzymia. Wymienić trzeba najważniejsze, jak znakomite dzieła: „O inteligencyi“, „Filozofia sztuki“, „Notatki o Anglii“, „Podróż do Włoch“, „Filozofia sztuki w Niederlandach“, „Pozytywizm angielski“ i t. d.

W ostatnich latach napisał Taine monumentalne dzieło p. n. *Les Origines de la France Contemporaine*; jest to rodzaj olbrzymiej syntezy Francyi opartej na podstawie olbrzymiego materyału faktów i dokumentów. Pierwsza część p. n. *l' Ancien Régime* jest zapewne najlepszą częścią tego dzieła, nikt bowiem świetniej nie określił epoki przedrewolucyjnej i nikt dobitniej nie wytłómaczył powodów rewolucyi i jej wybuchu; następnie wychodziły dalsze części obejmujące rewolucyę i cesarstwo. Taine, jak wiadomo, okazał się nader surowym dla bohaterów rewolucyi a jeszcze bardziej dla cesarza. Przepyszne i wszystkim pamiętne są w tych książkach portrety historyczne, kreślone ręką mistrza; dzieło powyższe nie jest jeszcze zupełne, trzeba mieć nadzieję, że autor ukończył je przed śmiercią. Taine w 1878 r. został członkiem Akademii francuskiej, i od tego czasu należał do najczynniejszych jej członków; był także najświetniejszą jej ozdobą i najczystszą chwałą.

Cezar Thomson, który ma wystąpić we Lwowie, urodził się w roku 1857. W szóstym roku życia przyjęty do konserwatoryum w Leodyum, opuścił je już po latach kilku, mając lat 12, ze złotym medalem, poczem dwa lata jeszcze studyował u Leonarda. Wkrótce potem zaangażowany został do słynnej w swoim czasie orkiestry barona Deveries. Później pełnił funkcye solisty w orkiestrze Bilsego i wtedy to poznała go szersza publiczność Już w Berlinie koledzy jego bez wszelkiej zawiści wyrażali się o nim jak najkorzystniej. Pierwszy głośny tryumf odniósł Thomson w Brukseli w roku 1882. Król belgijski mianował go w czasie koncertu, usłyszawszy jego grę, profesorem królewskiego konserwatoryum, które to stanowisko Thomson do dziś zajmuje, ściągając z całej Europy licznych uczniów.

„Przeglądu Emigracyjnego“ Nr. 5. wyszedł we Lwowie i zawiera: 1. Zjazd Prawników i Ekonomistów polskich w Poznaniu. 2. Polska, Syberya i Ameryka, napisał dr. Wiktor Ungar. 3. Korespondencye: Emigracya żydów naszych obecnie, napisał J. Malinowski. 4. Nowa Częstochowa w stanie nowojorskim, nap. W. G. 5. Rozmaitości. 6. Sprostowania redakcyi. 7. Odpowiedź redakcyi. 8. Ogłoszenia.

Galic. Towarzystwo gospodarskie.

III.

W dalszym ciągu drugiego posiedzenia pełnej Rady ogólnej przedłożył p. Stanisław Brykczyński, imieniem komitetu sprawozdanie o czynnościach jego w kierunku wykonania ustawy o licencyonowaniu i utrzymywaniu buhajów gminnych. Komitet przedstawił Wydziałowi krajowemu opinię, że ustawę tę wprowadzić należy w życie natychmiast w okolicach górskich, w dolinach zaś ma być ta ustawa wprowadzona w miarę, jak prezesi Rad powiatowych i wydziały okręgowe towarzystwa po zbadaniu stosunków lokalnych uznają to za pożyteczne.

W rozprawie nad przedłożeniem komitetu zabrał głos dr. Pawlikowski, który podniósł, że jest w kraju wiele powiatów przeciwnych wprowadzeniu w życie ustawy o licencyonowaniu buhajów. Mowca radził, aby nie przesadzać w grzeczności wobec tych oponentów, lecz z całą energią napierać na wprowadzenie tej ustawy. Nie zgadzał się jednak mowca z dążnością wprowadzenia tylko dwóch ras w kraju, są przecież okolice, w których pewne rasy już się aklimatyzowały, a w kraju naszym jest miejsce nie na dwie, ale na dwadzieścia ras, idzie tylko o to, aby poszczególne rasy nie krzyżowały się z sobą w sposob dziki.

Hr. Krukowiecki wyraził zdanie, że należy na razie używać wszystkich istniejących ras, a usuwać tylko mieszańce.

Po dalszych przemówieniach pp. Paygerta, Fedorowicza i referenta p. Brykczyńskiego przyjęło zgromadzenie sprawozdanie komitetu jednogłośnie do wiadomości.

P. Rojowski imieniem całego zgromadzenia wyraził komitetowi, a w szczególności komisyi hodowlanej uznanie i podziękowanie za niezmordowaną pracę około podniesienia hodowli bydła.

Następnie zarządził przewodniczący wybór sześciu członków komitetu, tudzież komisyi rachunkowej na rok przyszły.

Wybrani zostali do komitetu pp. dr. Andrzej ks. Lubomirski, August Schellenberg, dr. Tadeusz Skałkowski, Jan Breuer, ks. Władysław Sapieha i hr. Klemens Dzieduszycki.

Do komisyi rachunkowej wybrano pp. Bogusława Horodyskiego, Bolesława Śmiałowskiego i Kazimierza Rojowskiego.

Dalsze obrady odroczono do posiedzenia wieczornego.

Na wieczornem posiedzeniu przedstawił wiceprezes, dr. Tadeusz Pilat, jako referent komitetu, wniosek w przedmiocie lokalnej organizacyi reprezentacyi interesów rolniczych.

Wniosek ten opiewa;

„Walne zgromadzenie uznaje, w interesie rozwoju Towarzystwa i należytego spełniania zwiększonych jego zadań, za potrzebne, dążyć do stopniowego pomnażania liczby Oddziałów galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, tak, ażeby jeden Oddział nie obejmował więcej jak jeden lub dwa powiaty polityczne“.

P. Jaroszyński, przemawiając w poparciu tego wniosku, podniósł potrzebę ograniczenia liczby członków, potrzebnych do utworzenia Oddziału. Zdaniem mowcy wystarczy liczba 20.

Następnie Jan Kiełtyba, włościanin z pod Przemysla, popierał również wniosek komitetu. Umożliwi on większy, niż dotychczas, udział włościan w obradach Oddziałów. Dzisiaj z powodu tego, że Oddziały obejmują większe obszary, włościanie z dalszych okolic nie mogą przybywać na zgromadzenia Oddziałów.

Rada ogólna uchwaliła wniosek komitetu, odrzucając poprawkę p. Jaroszyńskiego co do ograniczenia liczby członków.

Z kolei dr. Wielowiejski przedłożył imieniem Oddziału pokuckiego wniosek następujący: -

„Walne zgromadzenie uznaje potrzebę podjęcia kroków, w celu poprawienia stosunków robotniczych i służbowych we wschodniej części kraju, a to:

a) Przez organizacyę biur pośredniczących pomiędzy pracodawcami i robotnikami rolnymi, oraz oficyalistami i sługami, i ułatwienie sprowadzania większej liczby sezonowych robotników z okolic, cierpiących na brak zarobku, w okolice, wymagające znacznych sił roboczych.

b) Przez przygotowanie akcyi kolonizacyjnej i parcelacyjnej, tak potrzebnej, zarówno dla większej własności wschodniej, jakoteż ludności zachodnich powiatów.

c) Walne zgromadzenie uznaje potrzebę wdrożenia agitacyi, celem zawiązania i rozwinięcia u nas instytucyi „opieki nad emigracyą ludu“, która zarówno we wschodniej, jak i zachodniej części kraju, wobec znacznej cyfry wychodźtwa, pierwszorzędne mogłaby oddać usługi“.

W rozprawie podniósł p. Cieński, że sprowadzanie robotników na żniwa z dalekich okolic, jest połączone z krzywdą ludności miejscowej. Chłop nasz może mieć zarobek tylko w czasie żniwa lub przy kopaniu kartofli. Jako dobry środek pozyskiwania robotnika, podaje mowca udzielanie zaliczek na odrobek. Włościanie zgłaszają się sami po zaliczki, które następnie odrabiają bardzo chętnie. Zarówno dwór jak i włościanie są z tego systemu zadowoleni, zwłaszcza włościanie, którzy nie potrzebują szukać kredytu lichwiarskiego. Mowca od dłuższego czasu praktykuje ten system u siebie i zauważył, że dobrobyt włościan w jego okolicach podniósł się znacznie; chłopi odkupili tam od izraelitów znaczniejsze obszary ziemi.

Po przemówieniach pp. Fedorowicza i Onyszkiewicza Mieczysława przyjęto powyższe wnioski do wiadomości.

Następnie p. Kierski przedstawił po dłuższem motywowaniu wniosek Oddziału tarnopolskiego, który opiewa:

„Ogólne zebranie członków Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie raczy uchwalić wysłanie petycyi do Rady państwa na ręce Koła polskiego w Wiedniu, o zmianę ustawy z d. 29 lutego 1880 r. „o zapobieganiu chorobom zwierzęcym zaraźliwym i tępieniu tychże“, a mianowicie w tym kierunku: a) aby z pod przepisów tej ustawy wyłączyć choroby nosaciny i tylczaku u koni, osłów i mułów, b) aby dla tychże chorób wydać odrębną ustawę, zgodną z postępem wiedzy i zabezpieczającą mienie właścicieli koni i ras im pokrewnych.

„W tym celu powinna nowa ustawa nakazywać niezwłoczne tępienie zwierząt chorych lub o chorobę podejrzanych, wynagradzając właścicielom wynikłe stąd straty i przeprowadzając dokładną dezinfekcyę zakażonych budynków, sprzętów, odzieży i t. p. na koszt Rządu.

„Również powinna nowa ustawa zaprowadzić ścisłą rewizyę i dozór sanitarny nad końmi z zagranicy sprowadzanymi, jako też obostrzyć przepisy pasportowe w kraju obowiązujące“.

Wnioski powyższe poparł usilnie p. Krzysztofowicz, wykazując, że dążą one do polepszenia stosunków dotychczas panujących. Dzieje się bowiem często, że po skończonej kontumacyi sześciotygodniowej, konie znowu roznoszą zarazę. Obserwacya sześciotygodniowa nie jest wystarczająca.

Weterynarz krajowy p. Littich zaznaczył, iż będzie rzeczą nader trudną zmienić ustawę w ten sposób, jak to proponuje oddział tarnopolski. Mowca zaleca wnieść do Rady państwa za pośrednictwem Koła polskiego petycyę o zmianę tej ustawy w tym kierunku, aby za zwierzęta, chore na nosaciznę, lub o nią podejrzane, a zabite z polecenia władzy, płacił skarb Państwa właścicielowi zwierzęcia jego wartość, jeżeli właściciel udowodni, że zwierzę było w jego posiadaniu od 2 miesięcy i jeżeli zawiadomił władzę w czas o wybuchu nosacizny.

W głosowaniu utrzymał się wniosek p. Litticha. Wnioski Oddziału tarnopolskiego uchylono.

W dalszym ciągu przedłożył referent p. Józef Krzysztofowicz następujące wnioski Oddziału brzeżańskiego w sprawie nabywania koni dla armii:

„Oddział brzeżański proponuje udać się do Koła polskiego z żądaniem wyjednania, aby zakupno koni dla armii nie odbywało się przez liwerantów, lecz, aby corocznie odbywały się jarmarki na remonty: następnie, aby za pośrednictwem Koła polskiego żądać ustanowienia stałych komisyj asenterunkowych w Austryi i Węgrzech dla zakupna ogierów pełnej krwi celem podniesienia rasy koni w kraju“.

P. Włodzimierz Gniewosz poparł wnioski, przedstawione przez p. Krzysztofowicza i przyrzekł, że będzie się starał w Wiedniu za pośrednictwem Koła o pomnożenie liczby ogierów pełnej krwi. Co do nabywania koni, to istnieje polecenie kupowania wprost od producentów; niestety, nie wszyscy trzymają się tego, protegując liwerantów.

Wniosek powyższy uchwalono w całości.

Z powodu spóźnionej pory, wszystkie inne wnioski Oddziałów, będące jeszcze na porządku dziennym, przekazano komitetowi do załatwienia i na tem obrady zamknięto.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 5 marca.

Wspomnione w ostatnim moim liście realizacye drobnej przeważnie spekulacyi, trwają bez przerwy. Wprawdzie oznaczenie dywidendy od akcyj kredytowych wpłynęło cokolwiek na dobrą tendencyę transakcyj zawieranych, z drugiej jednak strony nieustanne sprzedaże nie zdołały utrzymać kursu kredytów na pierwotnej wysokości. Sytuacya obecna stanowczo się zmieniła: Wiedeń realizuje, Berlin kupuje. Targ tutejszy zajmuje zatem stanowisko zniżkowe, podczas gdy berliński ma usposobienie zwyżkowe. Z wyjątkiem niektórych tylko walorów, giełda wiedeńska wykazuje *baissę* na całej prawie linii i wkrótce wpłynie stanowczo na usposobienie berlińskie. Pomimo to, tendencya jest w gruncie rzeczy doskonała. Dojrzali finansiści nie dziwią się wcale tej *baissie*, zowiąc ją chwilową i uznając ją za konieczną, z natury rzeczy wynikłą. Reakcya ta w istocie nastąpiła w skutek technicznych, giełdowych okoliczności i wyżej wskazanych realizacyj. Jest rzeczą bardzo możliwą, a nawet prawdopodobną, że *baissa* trwać będzie jeszcze kilka dni z urzędu. Nie oznacza to jednak gruntownej zmiany właściwej tendencyi wiedeńskiego targu.

Wyjątek w zniżce walorów stanowią akcye zakładu kredytowego ziemskiego. Usposobienie dla tych papierów jest jak najlepsze, pomimo, że dywidenda za rok 1892 nie będzie wyższą od dywidendy za rok 1891. Wiadomem jest jednak finansistom, że fundusz rezerwowy, który już podwoił kapitał akcyjny tego zakładu, doszedł dziś do tej wysokości, iż akcyonaryuszom wolno się spodziewać w przyszłości większej partycypacyi w rocznych zyskach, aniżeli to ma miejsce obecnie. W skutek tego akcye Zakładu kredytowego ziemskiego poszły w górę o 4 zł. na sztuce, notując ostatecznie 415.

Posiedzenie Wydziału Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych odbędzie się we czwartek dnia 9 marca 1893 we własnym lokalu. Na porządku dziennym: 1. Sprawozdanie sekretarza z czynności biura; 2. przedłożenie zamknięcia rachunków za r. 1892; 3. wnioski w sprawie udziału stowarzyszeń w wystawie krajowej; 4. sprawozdanie z dokonanych lustracyj; 5. wnioski na obniżenie wkładek na cele Związku; 6. przyjęcie nowych stowarzyszeń do Związku.

Posiedzenia wydziału odbywają się co trzy miesiące.

Targ zbożowy.

Lwów, 6 marca: pszenica 7·75 do 8·25, żyto 6·— do 6·50, jęczmień 5·25 do 5·75, owies 5·50 do 6·—, rzepak 11·25 do 11·75, groch 7·— do 9·50, wyka 5·— do 5·25, nas. lniane 11·— do 11·50, bób —·— do —·—, bobik 4·50 do 5·50, hreczka 6·80 do 7·50, koniczyna czerwona 65·— do 72·—, biała 70·— do 85·—, szwedzka 64·— do 77·—, kminek 18·— do 19·—, anyż 37·— do 38·—, kukurudza stara 5·— do 5·60, nowa —·— do —·—, chmiel —·— do —·—, spirytus gotowy 12·25 do —·—. Waranty na wrzesień 13·75 do 14·—.

Usposobienie stałe.

Kraków: pszenica biała 8·25 do 8·60, czerwona 8·10 do 8·50, żółta 8·— do 8·50, żyto 6·70 do 7·—, jęczmień browarny 6·— do 6·50, pastewny 5·50 do 5·65, owies 6·20 do 6·50, groch 7·— do 10·—, koniczyna czerwona 60·— do 73·—, biała 60·— do 75·—, rzepak 11·50 do 12·50.

Usposobienie stałe.

Rzeszów: pszenica 7·50 do 7·80, żyto 6·30 do 6·60, jęczmień browarny 5·40 do 5·80, pastewny —.— do —·, owies 5·80 do 6·25, wyka 4·80 do 5.20, groch 6·50 do 8·—, **rzepak** 11·— do 11·75 chmiel za 56 kil. —·— do —·—. koniczyna 65 — do 75·— makuchy rzepakowe —·— do —·—. Spirytus bez podatku 11·25 do 11·45.

Podwołoczyska: pszenica 7·30 do 7·50 żyto 5·90 do 6·05, jęczmień brow. 4·80 do 5·15, pastewny 3·70 do 4·—, owies 4·60 do 5·—, hreczka —·—do —·—, groch 6·— do 7·50, kukurudza —·—do —·—, koniczyna 69 — do 74·—, rzepak —·— do —·—. kartofle 1·03, do 1·07, gorzelniane 68 do 75 nkr.

Linz: pszenica węg. 8·80 do 9·25, górno-austryacka 7·50 do 7·95, żyto górno-austr. 6·85 do 7·50, węg. 7·70 do 7·90, jęczmień węgierski 7·25 do 9·—, górno-austr. 6·25 do 6·65, górno-austr. pastewny 5·— do 5·50, kukurudza stara — do —, nowa kukurudza 5·75 do 5·85, owies górno-austr 5·80 do 6·25, czeski 6·25 do 6·50, nasienie lniane górno-austr. 10·— do 10·50, chmiel górno-austr. prima 80 do 85, export 71 do 77, słód austr. 13·— do 13·50, morawski 13·75 do 14·25. Spirytus bez podatku pro 10 000 litr procent 15·20.

Praga: pszenica czeska 8·50 do 8·90, węgierska 9·10 do ——, morawska 8·60 do —·—, żyto 7·15 do 7·45, owies 6·45 do 6·85, soczewica —·— do —·—, groch 10 — do 13·—, bób —·— do —·—, jęczmień 7·20 do 8·50, rzepak —·— do —·— olej rzepakowy —.— do —·—, kukurudza 5·80, wyka 7·— do 7·50, mak 33·— do 39, nas. konopie 11·25, kminek 26·— do 28·—.

OSTATNIA POCZTA

(§) Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 lutego b. r. zatwierdzić uchwały Sejmu krajowego z dnia 22 września 1892, według których w celu utworzenia, względnie wyposażenia funduszu pożyczkowego dla gmin na budowę szkół ludowych, zamierzoną jest sprzedaż efektów należących do majątku zakładowego galicyjskiego funduszu szkolnego, przyczem kraj przyjął na siebie obowiązek opłacać funduszowi szkolnemu krajowemu corocznie odpowiednią kwotę jako zwrot odsetek, które wydzielone efekta funduszowi szkolnemu krajowemu przynosiły, oraz i porękę za zwrot w swoim czasie tych efektów, względnie ich wartości.

Wedle najnowszych doniesień, N a j j a ś n i e j s z y P a n zabawi w Territet do środy.

Najdostojniejszy Arcyksiążę K a r o l L u d w i k wyjechał przedwczoraj po południu na kilkudniowy pobyt do willi Wartholz pod Reichenau.

Na cześć Najdostojniejszego Arcyksięcia F e r d y n a n d a, w. księcia Toskany, odbył się w sobotę wieczorem obiad galowy u cesarza Wilhelma.

Trzy wielkie kluby parlamentarne: Koło polskie, klub hrabiego Hohenwarta i klub zjednoczonej lewicy niemieckiej, zgodziły się na ogłoszenie komisyi podatkowej za nieustającą. Komisya ta zbierze się na posiedzeniu w maju, po sesyi sejmowej, i będzie obradować do końca czerwca, następnie znowu w jesieni, przed. zwołaniem Izby deputowanych.

Dyskusya budżetowa potrwa jeszcze niezawodnie cały tydzień, następnie wejdzie na porządek ustawa przeciw fałszowaniu żywności, dalej ustawa finansowa. traktat z Serbią, i przedłożenie o kolejach podolskich.

Burmistrz miasta Torunia oznajmił na posiedzeniu tamtejszej rady miejskiej, że cesarz Wilhelm przybędzie w tym roku do Prus Zachodnich i zatrzyma się w Toruniu. W podróży tej odwiedzi cesarz zapewne Wielkie Księstwo Poznańskie, ażeby być obecnym przy odsłonięciu pomnika cesarza Wilhelma I w Bydgoszczy.

Koło polskie pruskiej Izby deputowanych wniosło ponownie powtarzany co roku wniosek o zniesienie komisyi kolonizacyjnej.

Post zapewnia, że w czasie między Wielkanocą a Zielonemi Świętami reforma wojskowa zostanie uchwalona. Słychać także, iż rząd byłby gotów zgodzić się na stopniowe przeprowadzenie reformy, w dłuższych odstępach czasu; głosy te jednak nie znajdują potwierdzenia.

Wedle *Germanii* wniosek centrum, żądający zniesienia banicyi Jezuitów, przyjdzie w dniu 15go b. m. pod obrady parlamentu.

Jeden z przywódców ruchu agrarnego, obejmującego związek właścicieli ziemskich i występującego przeciw traktatom handlowym, br. Eckardstein otwarcie przyznaje w liście, umieszczonym w jednym z dzienników, że ruch jest skierowany głównie przeciw obecnemu rządowi i nowemu kursowi.

Podczas obrad parlamentu nad budżetem kolonialnym kanclerz Caprivi dał wyczerpujące wyjaśnienia, świadczące o stopniowym, a ciągłym rozwoju kolonii wschodnio-afrykańskiej. Budowa kolei z Bagamoyo do Kilimandżaro zastąpi wielkie karawany, które niszczą kraj. Kanclerz przyrzekł przyznanie koloniom pod względem polityki celnej jak najdalej idących ustępstw, oświadczył się natomiast przeciw zniesieniu ceł wywozowych, gdyż dochód z nich potrzebny jest na opędzenie kosztów administracyi. Hr. Hönsbröck oświadczył imieniem centrum katolickiego, iż stronnictwo to będzie zawsze za utrzymaniem kolonij, gdyż poręczają one rozszerzenie chrześciaństwa.

Wskutek oddania, jak to już donosiliśmy, szkół przy kościołach rzymsko-katolickich w Rossyi pod nadzór ministerstwa oświaty, wezwano obecnie wszystkie zarządy kościołów katolickich do złożenia sprawozdań i wiadomości o szkołach, przytułkach, fundacyach dobroczynnych, jakie się przy nich znajdują.

Rossyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych opracowuje obecnie ustawę, wedle której żydzi mieszkający w miastach i miasteczkach, oddalonych co najmniej o 15 wiorst od granicy zachodniej, mają być odtąd pozbawieni prawa mieszkania tam nadal.

Do *Köln. Ztg.* donoszą z Petersburga, iż jedynym i wyłącznym powodem ostatniej wizyty następcy tronu czarnogórskiego na dworze rossyjskim były kłopoty finansowe Czarnogóry.

Wedle *Pol. Corr.* międzynarodowa konferencya sanitarna zbierze się w Dreźnie z końcem bieżącego tygodnia.

W Sofii przypuszczają, że wielka skupczyna bułgarska zbierze się dopiero po zaślubinach ks. Ferdynanda z księżniczką Maryą Ludwiką Bourbon.

Podane przez *Figaro* protokoły zeznań Freycineta, Clémenceau i Lessepsa, uczynione przed sędzią śledczym, nie przestają zajmować umysłów w Paryżu; obecnie przybywają jeszcze inne rewelacye.

Gaulois uzupełnia wiadomości, podane przez *Figaro* o stosunku Towarzystwa panamskiego do Reinacha i Herza, i o interwencyi Freycineta, celem zapobieżenia procesowi Reinacha przeciwko Towarzystwu panamskiemu, Z zeznań Freycineta, Floqueta i Clémenceau, ogłoszonych w *Figarze*, trudno wyrozumieć, czy interwencya trzech tych mężów stanu u obu Lessepsów nastąpiła przed głosowaniem Izby deputowanych nad projektem emisyi losów panamskich, czy też po głosowaniu. Otóż *Gaulois*, rzekomo na podstawie autentycznych informacyj, podaje daty wypadków przytoczonych w protokołach sądowych. Według tego Korneliusz Herz w początku lipca 1888 roku dowiedział się, że Towarzystwo panamskie używa bar. Reinacha i Artona do przekupywania członków parlamentu i obchodzi się bez pomocy Herza. Wiadomość ta bardzo go rozgniewała. Od 1 do 10 lipca próbował w Paryżu wyłudzić znaczniejsze sumy od Reinacha i od Lessepsów; potem pojechał do Frankfurtu i stamtąd przysłał kilka depesz z pogróżkami do Towarzystwa panamskiego w zamiarze, aby rząd dowiedział się o tem, ponieważ wszystkie depesze dotyczące bezpieczeństwa państwa w trzech odpisach bywają zwykle kopiowane. W dniu 12 lipca interweniował Freycinet i miał rozmowę z Karolem Lessepsem; 13 lipca Lesseps spełnił żądania Reinacha, a 16 lipca Reinach wysłał Herzowi czek na 2 miliony, płatny w banku Rothschilda w Frankfurcie.

Gaulois podaje również wiadomość, że protokoły zeznań Freycineta, Floqueta i Clémenceau powtórnie przedłożone zostały Karolowi Lessepsowi; ten jednakże pomimo zaprzeczenia Floqueta co do wypłaconych 300.000 franków na zwalczanie boulanżyzmu i pomimo innych sprzeczności, stanowczo obstaje za swem zeznaniem i twierdzi, że wszystko co powiedział o Floquecie i Freycinecie jest prawdą, i że rozmowa jego z Freycinetem i Floquetem odbyła się przed głosowaniem Izby nad projektem emisyi losów panamskich.

Freycinet oświadczył jednemu z redaktorów *J. des Debats*, że ogłoszone przez *Figaro* zeznania, o ile jego dotyczą, są całkiem prawdziwe.

Jeden ze współpracowników *Debatów* miał rozmowę z Crispim o wyborze Ferryego. Wielki mąż stanu pragnie polepszyć stosunki między Francyą a Niemcami i dodał na zakończenie, że zdaniem jego, występ Ferryego na arenę publiczną da się uczuć w ogólnej polityce francuskiej.

W Paryżu utrzymują, że Karol Lesseps zażąda aby w procesie o przekupstwo wezwano Freycineta, Floqueta i Clemenceau na świadków.

W Bordeaux ukończył się proces o oszczerstwo dziennikarza Denayrouse, pozostający w związku ze sprawą panamską. Denayrouse oskarżał senatora Raynala o współudział w panamskich przekupstwach. Andrieux, jako obrońca Denayrousa, w końcowem plaidoyer w gwałtowny sposób atakował zmarłego Reinacha, przedsiębiorstwo panamskie i rzeczpospolitą. Mowę Andrieux'ego burzliwie oklaskiwała publiczność, skutkiem czego prezydent kazał opróżnić salę. Trybunał skazał Denayrousa na 3 miesiące więzienia, kierownika zaś dziennika *Cocarde.* na 100 franków kary.

W nader gwałtownym artykule występuje *Times* przeciw Gladstonowi, pisząc, że tylko najuporczywszy duch stronniczy pozwala mu mylić się co do wrażenia, jakie jego bil wywołał w Irlandyi, gdzie wszyscy protestanci jak jeden mąż wystąpili przeciw rządowemu projektowi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Territet, 6 marca. Zdrowie Najj. Pańśtwa jest w najlepszym stanie. Wczoraj zrana wysłuchali Najj. Państwo Mszy świętej w Montreux. Popołudniu przechadzał się Najj. Pan na terasie.

Wiedeń, 6 marca. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby poselskiej, w dalszym ciągu rozprawy budżetowej oświadczył Pan Minister handlu, iż nie byłoby rzeczą właściwą obracać zwyżki dochodów poczt i telegrafów wyłącznie na cele tychże instytucyj. Co do zamierzonej reformy w tych gałęziach administracyi państwowej, to da się ona przeprowadzić jedynie stopniowo. Położenie żeńskich funkcyonaryuszy polepszone zostanie z jednej strony przez podwyższenie płac tym, które mają dłuższy czas służby, z drugiej, przez umożliwienie tym funkcyonaryuszom nabycia prawa do pensyj.

Wiedeń, 6 marca. (*Telegram pryw.*) Projekt ustawy o kolejach lokalnych wschodnio-galicyjskich przyjdzie pod obrady Izby zapewne około 15 b. m.

Sprawa ogłoszenia permanencyi komisyi podatkowej, rozbierana na wczorajszem posiedzeniu Koła polskiego, była przedmiotem długiej burzliwej dyskusyi, przyczem omawiano ostatnie zajścia przy obradach nad budżetem Ministerstwa finansów.

Tryest, 6 marca. Wczoraj przedpołudniem odbyło się uroczyste spuszczenie na wodę nowego statku, zbudowanego przez towarzystwo Lloyda, przeznaczonego do ekspedydycyj indyjsko-chińskich, a noszącego nazwę „Margr. Bacquehem". Akt uroczysty odbył się w obecności Namiestnika, jako zastępcy Ministra handlu, dalej prezydenta towarzystwa Lloyda, naczelników władz i licznego zgromadzenia publiczności. Szczęśliwą jazdę próbną okrętu przyjęto okrzykiem *hurra.* Przed jazdą próbną odczytano depeszę gratulacyjną P. Ministra handlu, który wyraził w niej ubolewanie, iż na uroczystość przybyć nie może, a zarazem życzenie, ażeby flaga nowego statku wieściła w dalekich krajach o dawnej sławie marynarki handlowej Monarchii austryackiej.

Budapeszt, 6 marca. Stronnictwo liberalne (ministeryalne) na konferencyi, odbytej wczoraj, przyjęło rezolucyę, akceptowaną przez ministra wyznań i oświaty i przez prezesa gabinetu pana Wekerlego, według której to rezolucyi rząd zostaje wezwany, aby w granicach swojej działalności, unormowanej ustawami, przedłożył Koronie wnioski, w tym idące kierunku, by Najwyższe zezwolenie na zwołanie komisyi organizacyjnej lub innego zgromadzenia, które opracowałoby projekt autonomii Kościoła katolickiego, jak najprędzej zostało udzielone. — W końcu przyjęło bez zmiany budżet ministerstwa wyznań i oświaty.

Berlin, 6 marca. W. książę toskański wyjechał do Drezna.

Monachium, 6 marca. Zmarł starszy burmistrz tutejszy Widenmayer.

Belgrad, 6 marca. W okręgu Czaczak sprzeciwili się usposobieni w duchu radykalnym chłopi wprowadzeniu w urzędowanie liberalnej rady gminnej.

Paryż, 6 marca. Hipolit Taine, słynny historyk i krytyk, członek Akademii francuskiej, zmarł wczoraj. (Patrz: Notatki liter.-artyst.)

Madryt, 6 marca. Dotychczas wybrano do kortezów dziewięciu kandydatów ministeryalnych — pomiędzy nimi ministra finansów — trzynastu republikanów — pomiędzy nimi Castelara i Zorillę — i trzech konserwatystów. W Madrycie wybranych zostało sześciu republikanów i dwóch monarchistów.

Petersburg, 6 marca. Urzędowy komunikat, umieszczony w *Praw. Wiestniku* oświadcza, że rząd cesarski wyraża się wprawdzie zasady niemięszania się do wewnętrznych spraw bułgarskich, niemniej jednak nie może być niemym świadkiem usiłowań w tym kierunku, ażeby w drodze zmiany konstytucyi czyniono zamach na religię krajową. Rząd cesarski wyraża życzenie, ażeby energiczna opozycya, jaka objawiła się w pośród duchowieństwa i dobrze myślących obywateli, usunęła niebezpieczeństwo, grożące całemu narodowi bułgarskiemu.

Zanzibar, 6 marca. Umarł sułtan Zanzibaru. Konsul brytyjski ogłosił jego następcą Hamed Ben Theraina. Spokój panuje zupełny.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 marca 1893, godzina 10 minut 39. Akcye kredytowe 339·25, Akcye kolei państwowej 310·25, Akcye tytoniowe 178·—, Anglo-austryackie 159·—, Unionbank 256·50, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 106·25, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, liste zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, 4½-prc. listy zastawne banku krajowego 100·40, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 101·25, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —.—, za 100 marek 59·22. Usposobienie lepsze.

Wiedeń, 6go marca 1892 r. godz. 2, minut —, Akcye kredytowe 339·25, Alp. Tow. górnicze 60·30, Węgierskie akcye kredytowe 402·75, Akcye anglo-austryackie 158·50. Akcye banku Union 257·50, Akcye kolei Karola Ludwika 220·—, Akcye kolei Północnej 295·50. Akcye kolei Południowej 107·65, Losy tureckie 49·80, Akcye kolei państwowej 310·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 261·—, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 97·—, Wiedeńskie losy komunalne 176·—, Akcye tytoniowe 178·75, Węgierskie obligacye indemnizacyjne —·—, Akcye kolei Elbetal 243·—, Akcye banku dla krajów koronnych 246·60, 4-prc. węgierska renta złota 115·80, Akcye banku związkowego 126·—, Rubel papierowy 1·28·50, Węgierska renta papierowa 95·32. Usposobienie silne.

Wiedeń, 4 marca 1892 r. godzina 3, minut 30. Akcye kredytowe —·—, Anglo-austryackie —·—, Akcze banku dla krajów koronnych —·—, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 5-prc. —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z. r. 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, za 100 marek —·—. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z d. 14-go marca 1893 r. W i e d e ń: okowita per 10.000 litr. procent 13·40 do 13·60 zł. B u d a p e s z t: Pszenica na wiosnę 7·36 do 7·37 zł. B e r l i n: pszenica (na sierpień) 153·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł:, spirytus 34·40 zł. P a r y ż: mąka na bieżący miesiąc 47·40 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: **Adam Krechowiecki.**

Przyjechali do Lwowa

dnia 6 marca 1893.

Hotel Żorża.

PP. Z. Obertyński z Cielążą, Wł. Postruski z Krechowie, J. dr. Antoniewicz ze Skomoroch, J. Friedmannn z Bukaresztu, J. br. Brunicki z Hryniowiec, E. Jürgens z Pesztu.

Hotel Metropole.

PP. F. ks. Korduba, H. Michale i E. Hiolski z Brzeżan, R. Palch z Jasła, K. Kolbuszewski z Zabora, Br. Brückmann ze Stryja.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na GAZETĘ LWOWSKĄ wynosi za pierwsze ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc marzec: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z „Przewodnikiem" za pierwsze ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc marzec w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadesłanie prenumeraty.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Z Krakowa	6.01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
Z Kimpolungu	10·09	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	10·09	—	7·56	—	7·06	—
Z Hliboki	10·09	—	—	—	7·06	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	7·06	—
Z Słobody rungurskiej	10·09	—	—	1·42	7·06	—
Z Husiatyna via Halicz	10·09	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu. Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4.48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięszan.
Do Krakowa	10·41	3·07	5·26	11·01	7·56	
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7·56	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	10·26	—	|
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	10·52	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	7·41	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	7·41	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	7·41	—
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	7.6
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	9.35

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 6 marca 1893.

	płacą walutą zł.	ct.	żądają austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	219	—	222	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	259	—	262	—
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	355	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	100	60	101	30
„ „ 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	109	70	—	—
Banku hipot. $4^1/_2$ pr. los. w 50 l.	100	—	100	70
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. w 51 l.	100	60	101	30
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	98	30	99	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w $41^1/_2$ lat	96	20	—	—
$4^1/_2$ pr. w. a. los. 52 l.	101	10	101	80
4 pr. w. a. los. w 56 l.	96	—	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	—
(daw. 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	105	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	96	80	97	50
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—		—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	80	102	50
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	104	50	—	—
Pożyczki kr. $4^1/_2$ pr. w. a.	100	30	101	—
„ „ 4 „ „	95	60	96	30
5. Losy miasta Krakowa	23	50	25	50
„ „ Stanisławowa	40	—	44	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	63	5	73
Napoleondor	9	58	9	68
Półimperyał	9	70	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	27 -	1	31 —
„ papierowy	1	26.80	1	28 80
00 marek niemieckich	59	10	59	80

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. marca 1893.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.90	99.10
luty-sierpień	98.95	99.15
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.55	98.75
kwiecień-październik	98.55	98.75
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	147.50	148 50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	148.50	149. —
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	168 50	16[illegible] —
„ „ 1864 po 100 zł.	196 50	— —
„ „ 1864 po 50 zł.	1965 0	—
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	——
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	156.10	157.10
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	117.55	117.75
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.15	1 0.35
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.50	106
Galicyi	105.30	.05.80
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	95.75	96.75
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	158.50	159.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	337.50	338. —
Niżuo-austr. tow, eskomt. po 500 zł.	645.—	655.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	355.—	375.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	255.—	256.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	990—	995.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	96 25	96 75
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	374—	376. —
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2935.—	294 · —
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	219.50	220.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	261.—	261.80
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w s	309.50	310.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	197.—	198 —
I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze	206. —	207.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	119.25	120.25
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. a. w. w 50 l.	101.10	102.10
„ „ „ „ „ 4 pr.	98 20	99. —
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	11[illegible]. 0	117.50
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ k w 36 l. 6 pr.	102.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	98.50	99—
„ „ „ „ „ po 4 pr. w 41 l. wyl.	95.50	-- -
„ „ „ „ „ po $4^1/_2$ pr. w 52 latach zwrotne	10140	102.—
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. w $51^1/_2$ l.	100.50	100.85
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101 25	—.—
Banku aust. węg. $4^1/_2$ pr.	100.—	100.20
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	101.75	102.35
„ „ „ „ wyl. $4^1/_2$ pr.	101.60	102.60
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr.	99.15	99.65
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%	100 50	101.50
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	100.30	101.30
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	——	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	89.50	90.30
z r. 1884	96.80	97.40
z r. 1866	—.—	—.—
r r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	106.50	107.50
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	144.75	145.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	196.—	197. -
Clarego po 40 zł. m. k.	58.50	59.50
Tów. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	140.—	142.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	25.40	25.60
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	2[illegible].60
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	61.75	62.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	59.—	59.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.75	19.25
„ „ węg. „ po 5 zł.	—.—	—.—
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	25.—	26.—
Salma po 40 zł. m. k.	69. —	70.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	67.75	68.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	35.—	—.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	141.—	142.—
„ „ po 50 zł. a. w.	66.50	68.5[illegible]
Waldsteina po 20 zł. m. k.	45.—	47—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	76—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—. -
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—. -
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	121.15	121.40
Paryż za 100 fr.	48.12.5	48.20. -
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.69.—	5.71.—
„ pełnej wagi	5.68.—	5.70.—
Korona	—.—·—	—.—·—
20-frankówka	9·62.5 —	9.64.—
Rosyjski półimperyał	—.— —	—.—·—
Talar związkowy	—.—·—	—.—·—
Srebro	—.—·—	—.—·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 8735 [1485 1—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 22 marca 1893 za jakąkolwiek cenę relicytacya realności wyk. hip. l. 279 z księgi gruntowej dla gminy Sądowa Wisznia objętej Wiktoryi Szuwalskiej własnej na rzecz Abrahama Neudörfera pto 40 zł 43 ct. zpn.

Cena wywołania 230 zł.

Wadyum 23 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych kuratorem jest ustanowiony p. Szymon Torski ze Sądowej Wiszni.

C. k. Sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia, 31 grudnia 1892.

L. 12688 [1481 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Arona Leiby Bachmana składającej się z 21 rat po 6 zł. odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dniach 28 marca i 2 maja 1893 zawsze o godz. 11 rano publiczna przymusowa sprzedaż całego ciała hwl. 15 i połowy ciała hip. Nr. 13 ks. gr. gm. Bezmihowa górna Maryi Sech własnych.

Na pierwszym z tych terminów zostaną powyższe ciała hipoteczne tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na drugim także i niżej takowej sprzedane.

Cena wywołania 500 zł. 20 ct.

Wadyum 50 zł. 2 ct.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Lisko, d. 30 grudnia 1892.

L. 9119 [1457 1—3]

Celem zaspokojenia wierzytelności Magdaleny Mentelskiej w kwocie 12 zł. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 20 marca 1893 i 24 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna licytacyjna sprzedaż jednej czwartej części pod lkons. 72 w Babicach położonej wykazem hipotecznym l. 72 i 232 objętej Walentego Piwowarskiego własnej.

Cena szacunkowa 108 zł 28 ct. względnie 56 zł. 25 ct. stanowi cenę wywołania.

Wadyum 11 zł. względnie 7 zł.

Reszta warunków licytacyjnych w tut. registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, d. 27 grudnia 1892.

L. 12587 [1480 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Samuela Langsama w kwocie 10 zł. zpn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dniach 21 marca i 25 kwietnia 1893 zawsze o godzinie 11 rano publiczna przymusowa sprzedaż 1/7 części ciała lwh. 36 i 1/7 części ciała hwl. 37 ks. gr. gm. Zawadka dłużnika Jędrzeja Kokolusa własnych.

Na pierwszym z tych terminów zostaną powyższe ciała hipoteczne tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na drugim także i niżej takowej sprzedane.

Cena wywołania 62 zł. 71 ct.

Wadyum 6 zł. 30 ct.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Lisko, dnia 31 grudnia 1892.

L 14659 [1447 1—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 21 marca 1893 powyżej ceny szacunkowej zaś w dniu 25 kwietnia 1893 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. 150, 152 i 468 gminy Bukaczowce nieobj. masy spadk. po ś. p. Fediu Hałunka własnej na rzecz Ilka Onyśków pto 95 zł.

Cena wywołania dla realności ad a) cena szacunkowa w kwocie 1564 zł. dla realności ad b) w kwocie 100 zł. dla realności ad c) cena szacunkowa ad c) w kwocie 55 zł. w. a.

Wadyum dla realności ad a) kwotę 156 zł. 40 ct. w. a. dla realności ad b) kwotę 10 zł. w. a. a dla realności kwotę 5 zł. 50 ct. zpn.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Aleksandra Strockiego w Bursztynie.

Bursztyn, dnia 27 stycznia 1893.

L. 7303 [1277 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Manassesa Lehrfelda w kwocie 50 zł. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 14 kwietnia i 12 maja 1893 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya połowy realności lwh. 319 w Dobczycach Tomasza Różyckiego i małoletniego Jana Różyckiego własnej.

Cena wywołania 215 zł.

Wadyum 22 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusz Bruno Rogalski w Dobczycach.

Dobczyce, 13 grudnia 1892.

L. 1421 [1076 1—3]

W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw masie leżącej po Mikołaju Krzyżanowskim o zapłacenie 84 zł. 24 ct. zpn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wykaz hip. 163 w Serafińcach położonej w dwóch terminach dnia 18 kwietnia i dnia 23 maja 1893 o 9 godz. rano w sądzie tutejszym.

Cenę wywołania w kwocie 1010 zł. wa.

Wadyum 100 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej a na drugim nawet i niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 7 lutego 1893.

L. 5172 [1278 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna pomoc" w Dobczycach w kwocie 85 zł. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 14 kwietnia i 12 maja 1893 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya połowy realności lwh. 319 w Dobczycach masy spadkowej śp. Zofii Różyckiej własnej.

Cena wywołania 215 zł.

Wadyum 22 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tuts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych c. k. notaryusz Bruno Rogalski w Dobczycach.

Dobczyce, 13 grudnia 1892.

L. 8883]1409 3—3]

Mościski ck. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnych Zakładowi kredyt. włośc. w likwid. we Lwowie przez Dmytra i Maryę Jacejko sumy 138 zł. 60 ct. zpn odbędzie się tamże w dniach 15 marca 1893 i 13 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya relności Hańki Wojtowicz i Antoniego Jaciejko wyk hip. 54 gminy Bojowice objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedaną tylko za cenę wywołania 800 zł. lub wyżej niej na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 80 zł.

Resztę warunków i aktów można przejrzeć w Sądzie.

Mościska, dnia 27 listopada 1892.

L. 11665 [1410 —3]

Mościski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenia dłużnych Zakładowi kredytowemu włościańskiemu w likwidacyi we Lwowie przez Błażeja Pempus i małolet. Dmytra Nakonecznego rat pożyczkowych po 15 zł. w. a. zpn. odbędzie się tamże w dniach 15 marca 1893 i 13 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności dłużników wyk. hip. 113 i 114 gminy Ostror objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedaną tylko za cenę wywołania co do pierwszej w kwocie 162 zł., co do drugiej w kwocie 173 zł. w. a. lub wyżej niej na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny wywołania.

Resztę warunków i aktów można przejrzeć w sądzie.

Mościska, dnia 30 listopada 1892.

L. 9558 [1403 3—3]

W dniach 31 marca i 5 maja 1893 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności w kwocie 440 zł. publiczna licytacya połowy realności Jana Fijaka własnej lhw. 115 gm. kat. Mikuszowice objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adw. dr. Aronsohn.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, d. 1 października 1892

L. 11590 [1405 3—3]

W dniach 31 marca i 12 maja 1893 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności w kwocie 140 zł. w. a. publiczna licytacya realności Nk. 13 lwh. 13 i lwh. 95 w Wilkowicach.

Cenę wywołania stanowi kwota 10835 zł.

Wadyum 1083 zł. 50 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tutejszy dr. Cieszyński.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, 24 listopada 1892.

L. 8831 [1402 3—3]

W dniach 31 marca 1893 i 5 maja 1893 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Michała Linderta w kwocie 100 zł. publiczna licytacya realności pod Nk. 108 lwh. 108, połowy posiadłości lhw. 386, 2/8 części posiadłości lwh. 387 i całej posiadłości lwh. 626 ks. gr. gm. kat. Szczyrk objętych Anny Bieńkowej własnych, połowy posiadłości pod nk 5 w Salmopolu położonej lwh. 576, posiadłości lwb. 451 połowy posiadłości lwh. 610 i posiadłości lwh. 671 ks. gr. gm. kat. Szczyrk objętych Józefa Bieńka własnych.

Cenę wywołania stanowi kwota 2610 zł.

Wadyum 261 zł.

Resztę warunków, przejrzeć można w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tutejszy dr. Jan Cieszyński.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, 10 września 1892.

L. 7418 [1307 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Limanowy przeprowadzi na rzecz Anny i Wawrzyńca Kaliszów pto 175 zł. zpn. publiczną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 54 w całości i lwh. 51 i 55 w połowie gm. kat. Rzeki obj. w Dąbrówce położonej Franciszka Niewolskiego własnej na dniu 10 kwietnia 1893 i na dniu 1 maja 1893 każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania całej posiadłości lk. 32 objętej wynosi 1213 zł. 90 ct. w. a.

Wadyum 121 zł. 39 ct. w. a.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, 2 grudnia 1892.

L. 9990 [1404 3—3]

W dniach 31 marca i 12 maja 1893 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Jakóba Korna w kwocie 162 zł. 82 ct. publiczna licytacya całej realności, lwh. 13, całej realności lhw. 95

1/4 części realności lwh. 335
1/9 " " " 336
1/8 " " " 337
1/5 " " " 227
1/7 " " " 281

w Wilkowicach położonych Rozalii 2 Dobijowej własnych.

Cenę wywołania stanowi kwota 10845 zł. w. a.

Wadyum 1084 zł. 50 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tutejszy dr. Cieszyński.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, d. 1 października 1892.

L. 32200 [1367 3—3]

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności dr. Wojciecha Busia w kwocie 117 zł. 30 ct. w. a. zpn. dozwolił egzekucyjnej sprzedaży idealnej połowy realności l. w. h. 112 ks. gr. gm. Zbylitowska góra objętej Rozalii Brożkowej własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez publiczną licytacyę w sądzie tutejszym w dwóch terminach a to w dniu 20 marca i 20 kwietnia 1893 każdym razem o god. 10 rano.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 165 zł. 50 ct. w. a. poniżej której w terminie pierwszym ta połowa realności sprzedaną nie będzie, w drugim terminie sprzedaż nastąpi za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum wynosi kwotę 17 zł.

Resztę warunków wykaz hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Tarnów, 31 stycznia 1893.

L. 15656 [1387 3—3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o 10 godzinie rano na dniu 21 marca 1893 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 27 kwietnia 1893 i poniżej ceny szacunkowej sprzedaż realności pod Nr. 242 w Tyśmienicy położonej dłużników Jakóba i Katarzyny Pikowiczów własnej wyk. hip. l. 1552 i 1662 gminy kat. Tyśmienica objętej protokołem z dnia 11 grudnia 1886 l. 15699 oszacowanej na rzecz kasy zaliczkowej „Wiara" w Tyśmienicy pto 300 zł. w. a. zpn.

Cena wywołania 647 zł.

Wadyum 65 zł.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Tyśmienica, 30 grudnia 1892.

L. 8051 [1370 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Markusa Brettschneidera w kwocie 28 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 20 marca i dnia 24 kwietnia 1893 o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Feliksa Kliglera wyk. hip. 384 gm. kat. Probużna objętej która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 400 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz Władysław Zawadzki w Husiatynie.

Husiatyn, 13 grudnia 1892.

L. 6486 [1386 3—3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Lupwika Syca w kwocie 117 zł. 50 ct. zpn. w dniu 22 marca 1893 i 25 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż 1/10 części realności lwh. 384 i 8/16 części realności lwh. 636 gm. kat. Skawina objętych Zofii 1o Mirkiewicz 2o Sikorskiej 3o Czopkiewiczowej własnych z tem, że realności te razem lub osobno sprzedane być mogą.

Cena wywołania wynosi dla realności lwh. 384 70 zł. dla realności lwh. 636 120 zł.

Wadyum 7 zł. i 12 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany c. k. Notaryusz Peszkowski w Skawinie.

Skawina, 15 stycznia 1893.

L. 2902 [1368 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 3 zł. 67 ct. a. w. zpn. odbędzie się na rzecz Abrahama Klugera w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 614 gm. kat. Biecz objętej dłużnika Tomasza Bochni własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 24 marca i 24 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Karol Neumann z Gorlic.

Wadyum wynosi 34 zł. 04 ct. w. a.

Biecz, 2 września 1892.

L. 5952 [1406 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia zaległych powiatowej kasie oszczędności w Wieliczce rat z pożyczki 450 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 14 kwietnia i 19 maja 1893 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności w Zręczycach whl. 17 Macieja Boruty whl. 197 masy spadkowej Józefa Gądka i whl. 205 Jędrzeja Małka.

Łączna cena wywołania 2160 zł.

Wadyum 216 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli notaryusz Bruno Rogalski w Dobczycach.

Dobczyce, 12 stycznia 1893.

L. 13267 [1427 2—3]

C. k Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Jana Ptaszka w kwocie 24 zł. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 13 marca i dnia 17 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna sprzedaż 2/6 części realności, wykazem hip. 40 ks. gm. Broniszów objętej, Stanisława Strzałki własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został p. adw. dr. Ujejski w Ropczycach.

Ropczyce, 22 grudnia 1892.

L. 14197 [1423 2—3]

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano 21 marca 1893 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 21 kwietnia 1893 nawet poniżej takowej, jednak z zastrzeżeniem przepisów § 10 ust. z 10 czerwca Nr. 74 Dz. p. p. licytacya realności l. 67 według wyk. hip. 1354 gm. kat. Halicz Zbigniewa Michałowskiego własnej na rzecz Judy Singera pto 200 zł. zpn.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem dr. Tytusa Przesmyckiego c. k. notaryusza z Halicza.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Halicz, dnia 27 grudnia 1892.

L. 8703 [1425 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Obertynie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wedle whip. Nr. 1440 księgi gruntowej gminy Obertyn dłużniczki Debory Sucher własnej na zaspokojenie pretensyi Skarbu loteryjnego w kwocie 21 zł. 43 ct. w. a. zpn. dnia 21 marca 1893 i dnia 21 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 770 zł. na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 70 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Obertyn, dnia 3 grudnia 1892.

L. 380 [1420 2—3]

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 4 kwietnia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 9 maja 1893 nawet poniżej lecz nie niżej 1/3 części takowej, licytacya 2/3 części realności l. 46 według wyk hip. 791 ks. gr. gminy kat. B rsztyn Mechla Kittnera własnej na rzecz Leiby Resena pto 50 zł. w. a. zpn.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł. zpn.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hip. ustanawia się kuratorem p. Franciszka Burzyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Bursztyn, dnia 31 stycznia 1893.

L. 4913 [1422 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia, że celem zaspokojenia na rzecz Mikołaja Petruchy dłużnej kwoty 150 zł. i 50 zł. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 21 marca i 25 kwietnia 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w Czerczyku położonej wyk. hip. 163 i 165 gminy kat. Czerczyk objętej dłużników Stefana Sejmowskiego i Jakóba Teobalda i Fryderyki z Cerfasów Teobald własnej.

Cenę wywołania wynosi kwotę co do wykazu hip. 163 120 zł., co do wyk. hipot. 165 kwotę 126 zł. w. a,

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim i poniżej sprzedaną zostanie.

Wadyum 2 zł. i 13 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych jak i akt oszacowania można w registraturze tut. sąd. przeglądnąć.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów, 22 czerwca 1892.

L. 6522 [1433 2—3]

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych, które w latach 1893 1894 i 1895 na gościńcach państwowych w Krakowskiem okręgu budowniczym wykonane być mają odbędzie się 23 marca 1893 w c. k. Starostwie w Krakowie licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne robót, które w r. 1893 wykonane być mają, wynoszą w sekcyi drogowej:

Krakowskiej . . .	65 zł.	09 ct.
Podgórskiej . . .	989 "	$23\frac{1}{2}$ "
Zatorskiej . . .	414 "	$68\frac{1}{2}$ "

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę osobno, lub na wszystkie sekcye razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie wszystkie sekcye drogowe, zaofiarowanie podać należy dla każdej sekcyi osobno, zatwierdzenie bowiem nastąpi w każdym. razie tylko według pojedynczych sekcyi.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa, wykaz cen jednostkowych, plany i kosztorys sumaryczny, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie gdzie także najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentom przez Starostwo bezpłatnie udzielane będą, a które zaopatrzyć należy marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 prc. z sumy fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych cyframi i literami.

Oferent winien na właściwym miejscu blankietu podać: sekcyę drogową w której budowle podejmuje, ofiarowany opust bez żadnych dopisków, wyszczególnić wadyum, nakoniec położyć datę i podpis imieniem i nazwiskiem.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych lub zawierające jakiekolwiek bądź dopiski, lub nie wniesione w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 27 lutego 1893.

L. 9628 [1240 2—3]

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 14 kwietnia 1893 powyżej, dnia 12 maja 1893 poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż całego ciała hipotecznego objętego wykazem hip. l. 78 księgi gruntowej dla gminy Busk na imię Izaka Leiby 2 im. Goldberga w 2/4 częściach Mindli Goldberg w 1/4 części i Józefa Goldberga w 1/4 części wpisanego tudzież sprzedaż 3/8 części ciała hipot. objętego wykazem l. 152 księgi gruntowej dla tejże gminy na imię Izaka Leiby 2 im. Goldberga i Mindli Goldbergowej po 3/8 części wpisanych na rzecz Józefa Gąsowskiego pto resztujących 2773 zł. 86 ct. z przynależytościami.

Cena wywołania 7222 zł. 50 ct.

Wadyum 722 zł. 25 ct.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i wierzycieli hipotecznych ustanowiony dr. Małaczyński w Busku.

Busk, dnia 15 grudnia 1892.

L. 2834 [1237 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 80 zł. w. a. zpn. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 82, 224, 77 i 251 ks. gr. gm. Janowice.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyą publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a to: dnia 14 kwietnia i 16 maja 1893 każdym razem o godzinie 11 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa pierwszej 684 zł. drugiej 97 zł. trzeciej i czwartej 1797 zł. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie. W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 10 prc. ceny szacunkowej

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze ck. sądu powiatowego miej. deleg.

Tarnów, dnia 8 lutego 1893.

L. 398 [1394 2—3]

Frucht-Verkauf.

Am 13 März 1893 um 10 Uhr vormittags wird bei der Direktion des k. k. Staatsgestütes in Radautz wegen Verkauf der nachstehenden, aus der 1892 er Fechsung herrührenden und in den nachbenanntem Schüttböden eingelagerten Kornerfrüchte eine schriftliche Offertverhandlung abgehalten werden, deren Ergebnis der Genehmigung des hohen k. k. Ackerbau-Ministeriums vorbehalten bleibt als:

Depositorium Schüttböden in	Etage Nr.		Winter Weizen Meterzentner	Sommer Weizen Meterzentner	Winter Korn Meterzentner	Mais aus 1891 Meterzentner	Durchschnitts Gewicht per 1 hl.
Radautz	I.	II.	—	—	562	—	72—73
	I.	III.	—	180	—	—	75—80
	I.	III.	—	—	—	532	80
	II.	I.	734	—	—	—	75—76
	II.	II.	—	—	466	—	73
	II.	II.	—	—	—	198	80
Fratautz		I.	368	—	—	—	80
		II.	—	—	429	—	75—76
Woytinell		I.	—	—	461	—	71—72
		II	1118	—	—	—	76
		II.	—	—	622	—	71—72
Summa			2220	180	2540	730	—

Anbote entweder auf das Gesammtquantum aller oder der einzelnen obbezeichneten ausgeschriebenen Fruchtgattungen oder aber ein Anbot auf Teilquanten von wenigstens 440 g. diesen Fruchtgattungen, wobei die Offerenten auf das Gesammtquantum aller Fruchtgattungen in dem Offerte sich zu verpflichten haben, im Falle ihnen nicht die gesammten Verkaufsfrüchte hohen Orts bestätigt werden sollten auch nur die eine oder andere oder mehrere Fruchtgattungen entweder im Ganzen oder in Teilquanten, je nach der hochortigen Genehmigung zu übernehmen, wollen zur obangesetzten Zeit hieramts mit dem ausdrücklichen Beisatz überreicht werden, dass Offerent sein Anbot ohne Unterschied und Gerantie der Qualität der ob den genannten Depositorien zu verkaufenden Fruchtgattungen stellt.

Jedes Offert muss mit einer zu überschreibenden 50 kr. Stempelmarke versehen sein, den Anbot für einen metrischen Zentner der betreffenden Fruchtgattung und den hiernach entfallenden ganzen Kaufbetrag in Ziffern und Buchstaben angesetzt, nebst dem 10 Prc. Vadium von letzteren mit der Erklärung enthalten, dass dem Offerenten die Verhandlungsbedingnisse bekannt sind, denen er sich unbedingt unterzieht.

Diejenigen Offerte, welche nicht nach obiger Angabe ausgestellt sind, oder aber das angeforderte 10 Prc. Vadium nicht ganz enthalten, bleiben unberücksichtigt.

Mit der Verfrachtung der erkauften Früchte kann der Ersteher nach geleisteter Einzahlung sofort beginnen, muss jedoch bei Vermeidung des Vertragsbruhes den Kaufbetrag längstens bis Ende März 1893 vollständig eingezahlt und die gesammten Früchte zuverlässig bis Ende Mai 1893 abgenommen haben.

Die Offertverhandlungsbedingnisse und die zu verkaufenden Früchte können, erstere in der Direcktionskanzlei, letztere in den obbenannten Depositorien eingesehen werden.

K. k. Staats-Gestüts Direction.

Radautz, am 27 Februar 1893.

L. 541 [1339 3—3]

Auszug.

Zur Sicherstellung der bei der Neuanlage der Elementar Schiessstätten in Żółkiew und Gross Mosty vorkommenden Bauarbeiten und Lieferungen findet am 10 März 1893 um 10 Uhr Vormittags bei der k. und k. Genie-Direction zu Lemberg (Wallgasse Nr. 16 II. Stock) eine schriftliche Offert-Verhandlung stat.

Das Nähere ist aus der, in der „Gazeta Lwowska" vom 1. März 1893 Nr. 48 vollinhaltlich eingeschalteten Offert-Ausschreibung zu entnehmen.

Von der Verwaltungs-Kommission der k. u. k. Genie-Direction.

Lemberg, am 28 Februar 1893.

L. 757 [1441 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 84 zł. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż 1/4 (jednej czwartej) części realności dłużnika Grzegorza Żurakowskiego Bazylego w Kołomyi pod Nr. 285 położonej wykazem hip. l. 167 ks. grunt. dla IV. dzielnicy miasta Kołomyi objętej w dwóch na dzień 4 kwietnia 1893 i na dzień 4 maja 1893 w biurze IX. tutejszego sądu, każdym razem na godzinę 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomieniona część realności na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 259 zł. 37 ct. w. a., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 25 zł. 93 ct. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie dr. Allerhanda z substytucyą dr. Zipsera został ustanowionym, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

W Kołomyi, 11 lutego 1893.

L. 733 [1440 1-3]

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi, podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 105 zł w. a. zpn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Franciszka Łazarskiego i Maryi Łazarskiej własnej w Kołomyi pod nr. 391/IV. położonej wykazem hip. l. 206 ks. grunt. dla IV. dzielnicy miasta Kołomyi objętej w dwóch na dzień 4 kwietnia 1893 i 4 maja 1893 w biurze IX. tutejszego sądu każdym razem na godzinę 10 przed poł. wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 598 zł. w. a. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 59 zł. 80 ct. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli kurator w osobie adwokata dr. Zipsera z substytucyą adw. dr. Allerhanda w Kołomyi został ustanowionym, wreszcie że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze mogą być przejrzane.

W Kołomyi, 11 lutego 1893.

L. 8292 [854 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 2000 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 1 maja 1893 i dnia 18 maja 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lwh. 33 w Andrychowie położonej dłużników Markusa i Rozalii Feliksów własnej.

Cena wywołania 2000 zł.

Wadyum 700 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Andrychów, dnia 29 lutego 1893.

L. 9329 [822 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 24 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 24 kwietnia 1893 i dnia 15 maja 1893 każdym razem o godz. 10 z rana egzekucyjna sprzedaż przez licytację 1|3 części pod l. 37 w Wieprzu położonej dłużnika Tomasza Mrawca własnej.

Cena wywołania 93 zł. $33^1/_2$ ct.

Wadyum 10 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Andrychów, dnia 22 grudnia 1892.

L. 307 [712 1—3]

W dniach 4 maja 1893 i 22 czerwca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacya 1/5 niewydzielonej części realności Tymka Babija własnej, pod lk. 115 w Nadorożni położonej, ciało tabularne stanowiącej wykazem hipotecznym l. 16 księgi grunt. gminy katastralnej Nadorożna objętej celem zaspokojenia snmy 8 zł. zpn. na rzecz Katarzyny Morykot.

Jedna piąta część tej realności na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej zostanie sprzedaną.

Cena wywołania 100 zł. 20 ct.

Wadyum 10 prc.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem p. Alfred Orski z Tłumacza.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 13 stycznia 1893.

L. 5099 [605 1—3]

W c. k. sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 18 kwietnia 1893 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 maja 1893 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. k. 29 według wyk. hip. l. 905 w Busku położonej dłużniczki Rozalii z Matysów Horskiej własnej na rzecz gal. Zakładu kredyt. włościań. we Lwowie w likwidacyi po 24 rat po 6 zł. zpn.

Cena wywołania wynosi 67 zł. 95 ct. wadyum 6 zł. 80 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, tudzież dla wierzycieli hipotecznych po dniu 5 października 1890 wpisanych ustanawia się kuratorem p. Jana Reicherta z Buska.

Busk, dnia 30 września 1891.

L. 9313 [995 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 4 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 3 lipca 1893 i 17 lipca 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 64 w Targanicach położonej dłużnika Wojciecha Mrzygłoda własnej.

Cena wywołania 959 zł. 30 ct.

Wadyum 97 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Andrychów, 23 grudnia 1892.

L. 9516 [818 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 63 zł. 79 ct. w. a. zpn. odbędzie się dnia 5 czerwca 1893 i dnia 19 czerwca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lk. i lw. 44 w Wieprzu położonej dłużników Tomasza i Katarzyny własnej oraz realności pod lwh. 556 w Wieprzu Józefa i Anny Pilchów własnej.

Cena wywołania dla obu realności 1807 zł. 65 ct.

Wadyum 180 zł. 76 ct.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

Andrychów, d. 28 grudnia 1892.

L. 8964 [1351 3—3]

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kred. włość. w kwocie 22 rat po 6 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 28 marca i 27 kwietnia 1893 każdym razem o 10 godzinie rano publiczna licytacya realności nr. 3 wykazem hipotecznym nr. 181, 663, 758 objętych dłużnika osob. Augustyna Sagana, hipotecznych Feliksa Paterka i Zofii Rojkowej własnych.

Cena wywołania pierwszej 2385 zł drugiej 150 zł. trzeciej 140 zł.

Wadyum ad 1) 238 zł. 50 ct. ad 2) 15 zł. ad 3) 14 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, 11 lutego 1893.

Konkursa.

L. 36 [1393 3—3]

Celem obsadzenia dwu posad c. k. leśniczych w obrębie c. k. galic Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych z roczną płacą 400 zł. wraz 25 prc. dodatkiem aktywalnym, tudzież systemizowanym poborem drzewa deputatowego i ewentualnie wolnym pomieszkaniem rozpisuje się konkurs.

Władza udzielająca posadę zastrzega sobie jednakże prawo przyjętego leśniczego w razie uznania go niezdolnym dla tej posady lub gdyby pod innym względem wymogom nieodpowiedział, po upływie pierwszego roku, który ma być rokiem próbnym, w krótkiej drodze ze służby wydalić w którym to wypadku traci wydalony wszelkie z mianowania wypływające prawa.

W razie stałego przyjęcia wliczonym będzie czas próbny w czas służby.

Podania własnoręcznie pisane i zawierające dowody co do wieku, stanu, dotychczasowego zatrudnienia, znajomości języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie, tudzież co do złożonego z dobrym postępem egzaminu rządowego dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej, wnieść należy w drodze przepisanej do dnia 30-go marca 1893 do Prezydyum c. k. galic. Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych we Lwowie.

Kompetenci należący do kategoryi uprawnionych wedle ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. p. p. Nr. 60 ex 1872) podoficerów, mają swe zaopatrzone certyfikatami podania w razie pełnienia czynnej służby, wnieść za pośrednictwem c. k. Władzy wojskowej (wojskowej komendy lub zakładu) nie należący zaś do wiązku wojskowego uprawnieni podoficerowie za pośrednictwem odnośnego c. k. Starostwa.

C. k. gal. Dyrekcya lasów i dóbr skarbowych.

Lwów, dnia 27 lutego 1893.

L. 151 [1412 3—3]

C. k. Rada szkolna okręgowa w Sanoku ogłasza niniejszem konkurs:

1) Na posady ks. katechetów obrządku rzym. i gr. kat., tudzież na nauczyciela rel. wyzn. mojż. przy 4 kasowej szkole chłopców i 6 klasowej szkole dziewcząt w Sanoku, z płacą roczną 600 zł. i dodatkiem na pomieszkanie rocznych 60 zł.

2) Na posadę nauczyciela przy jednoklasowej szkole w mieście Bukowsku z płacą roczną 450 zł. i wolnem pomieszkaniem.

3) Na posadę kierownika przy dwuklasowej szkole w Besku z płacą roczną 350 zł. i wolnem pomieszkaniem.

4) Na posadę młodszego nauczyciela lub nauczycielki przy trzy-klasowej szkole w Zagórzu i przy dwu-klasowych szkołach w Besku i w Komańczy z płacą roczną po 300 zł.

5) Na posadę nauczyciela lub nauczycielki przy 1 klasowych szkołach ludowych z płacą roczną 300 zł. i wolnem pomieszkaniem, a to:

a) z językiem wykładowym polskiem w Bziance, Głębokiem, Łodzinie, Milczy, Nowosielcach, Pakoszówce, Pisarowcach, Pobiednem i Króliku polskim;

b) z językiem wykładowym ruskim w Czeremsze, Czerteżu, Czystohorbie, Daliowej, Dąbrówce ruskiej, Dudyńcach, Kulasznem, Lalinie, Międzybrodziu, Moszczańcu, Ostawicy, Pielni, Płonnej, Polanach surowicznych, Prusieku, Radoszycach, Rakowej, Seńkowej woli, Siemuszowej, Sieniawie, Stróżach małych, Surowicy, Szczawnem, Tyrawie solnej, Turzańsku, Wisłoku wielkim górnym, Wisłoczku, Woli niżnej, Woli wyżnej i Zahntyniu.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o jednę z powyższych posad nauczycielskich, mają wnosić podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe z dołączeniem wykazu lat służby i tabeli kwalifikacyjnej, za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sanoku do 15 kwietnia 1893.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Sanok, dnia 22 lutego 1893.

L. 497 [1436 1—3]

Przy podpisanym c. k. zarządzie salinarnym jest do obsadzenia posada dozorcy stajen w IV. klasie 3 stopniu płacy to jest z płacą miesięczną 26 (dwadzieścia sześć) zł. wolnem mieszkaniem lub w braku tegoż 40 (czterdzieście) zł. rocznie z prawem poboru systemizowanego deputatu soli i bezpłatnej opieki lekarskiej.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść w drodze swego przełożonego zarządu swoje podania do podpisanego c. k. zarządu salinarnego najdalej do 31 marca 1893 z udowodniem zupełnego zdrowia, znajomości pielęgnowania koni, pisania, rachunków i krajowego języka niemniej znajomość tutejszej kopalni, albowiem do obowiązków dozorcy stajen należy kontrolowanie robót końskich rozstrzelonych po różnych poziomach w kopalni.

Kompetenci wojskowi posiadający certyfikaty i wymienione warunki uzdolnienia mają pierwszeństwo.

C. k. Zarząd salinarny.

Wieliczka, dnia 1 marca 1893.

L. 1808 [1396 3—3]

Przy sądzie powiatowym w Kętach opróżnioną została posada kancelisty z roczną płaca 600 zł. dodatkiem aktywalnym 120 zł. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach powiatowych opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę kancelisty wnosić należy do 6 kwietnia 1893 do Prezydyum sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydyum Sądu wyższego.

Kraków, 27 lutego 1893.

L. 382 [1416 2—3]

Magistrat miasta Gorlic rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza miejskiego w Gorlicach z pensyą 360 zł. a. w. rocznie. Posada ta jest na razie prowizoryczną, lecz po roku zadowalniającej służby może być zamieniona na stałą z pensyą roczną 500 zł.

Podania zaopatrzone dowodami, iż kompetent posiada kwalifikacyę ustawą z dnia 2 lutego 1891 Nr. 17 Dz. u. kr. wymaganą należy wnieść na ręce Magistratu miasta Gorlic najdalej do dnia 25 marca 1893 r. włącznie.

Magistrat miasta

Gorlice, dnia 21 lutego 1893

L. 10 [1408 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi potrzebuje zaraz dyetaryusza obeznanego z manipulacyą sądową za wynagrodzeniem miesięcznem po 20 zł.

Zgłoszenia przyjmuje Przełożony sądu.

C. k. Sąd powiatowy.

Kalwarya, dnia 27 lutego 1893.

L. 6961 [1488]

OGŁOSZENIE

wyniku konkursu na oryginalne utwory sceniczne ruskie.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwym Krakowskiem podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że komisya powołana do rozstrzygnięcia konkursu na oryginalne utwory sceniczne ruskie ogłoszonego uchwałą z dnia 24 lutego 1891 l. 3861 a przedłużonego uchwałą z dnia 10 grudnia 1891 l. 53656 postanowiła na posiedzeniu odbytem w Wydziale krajowym dnia 14 stycznia 1893 przyznać

pierwszą nagrodę w sumie trzystu (300) zł. a. w. sztuce p. t. „Kateryna Czajkiwna“ napisanej przez p. Nadzieję Kibalczycz,

drugą nagrodę w sumie dwustu pięćdziesięciu (250) zł. w. a. sztuce p. t. „Mużyczka“ napisanej przez pana Konstantego Wanczenkę Pisaneckiego,

trzecią nagrodę w sumie dwustu (200) zł. a. w. sztuce p. t. „Ukradene szczastie“ napisanej przez p. Iwana Franko.

Zarazem uchwaliła komisya polecić sztuki p. t. „Szukaw Szczastia“ i „Pan Kornyłyj“ do grania na scenach amatorskich, szczególniej w czytelniach ludowych.

Ci PP. autorowie sztuk nieoznaczonych nagrodą, którzy nie wskazali Wydziałowi krajowemu osobno adresu pod którym utwory ich zwrócone być mają, zechcą to uczynić obecnie a mianowicie najdalej do dnia 30 kwietnia r. b. w przeciwnym bowiem razie zarządzi Wydział krajowy otwarcie odnośnej koperty i odesłanie utworu pod wskazanym w niej adresem autora.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 15 lutego 1893.

Upadłości.

L. 980 [1399 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku prostuje edykt z 28 stycznia 1892 l. 613 w ten sposób, że konkurs do majątku nie Marka Hersza Grausza, lecz Marka Hersza Grauera kupca nieprotokołowanego towarów bławatów w Lisku otwartym został.

Dalej ogłasza, że zatwierdza tymczasowego zarządcę masy adw. dr. Jana Strutyńskiego w Lisku na tym urzędzie i mianuje zastępcą tegoż Israela Landera właściciela realności w Lisku.

Sanok, 18 lutego 1893.

L. 3730 [1437]

C. k. Sąd obwodowy jako konkursowy w Tarnowie zawiadamia, iż uchwałą z dnia 23 lutego 1893 l. 3730 adwokat dr. Ignacy Apfelbaum w Tarnowie na zarządcę masy konkursowej Febusa Perlberga zatwierdzony a Emil Funkelstern w Tarnowie tegoż zastępcą ustanowiony został.

Tarnów, dnia 23 lutego 1893.

Księgi gruntowe.

L. 2525 [1442]

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Jasionka masiowa powiatu sądowego Turczańskiego złożone zostały w ck. sądzie powiatowym w Turce do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w ck. sądzie powiatowym w Turce włącznie do dnia 23 marca 1893.

Sambor, 28 lutego 1893.

Kuratele.

L. 13504 [1401 2—3]

Iwan Sywyk gospodarz z Odrzechowy został uznany marnotrawnym.

Kuratorem jego Dmytro Murajka gospodarz z Odrzechowy.

C. k. Sąd pow. miej. del.

Sanok, dnia 20 września 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1036 [1225 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia, iż dnia 11 stycznia 1890 zmarł w Sędziszowie z pozostawieniem ustnego kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia Józef Sapeta, a zarazem wzywa niewiadomą z miejsca pobytu jego córkę Ewę zamężną Jasińską, aby w ciągu roku od daty niniejszego ogłoszenia licząc, wniosła w sądzie tutejszym swoje oświadczenie spadkowe, gdyż inaczej spadek będzie przeprowadzonym z zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla niej w osobie adw. p. dr. Strowskiego ustanowionym.

Ropczyce, 11 lutego 1893.

L. 16432 [1417 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Andreja Dudyka, że pod dniem 18 września 1892 l. 12733 wniósł przeciwko niemu Tymko Giza skargę o zaprzestanie służebności przechodu, przejazdu i przegonu przez parcelę budowlaną 117 w Łosiu, na którą do wniesienia współbrony termin na dzień 10 marca 1893 o godzinie 9 rano wyznaczony i dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Radomyski ustanowiony został.

Rzeczą zatem Andreja Dudyka będzie, temuż kuratorowi udzielić dokładnej informacyi lub pełnomocnika sobie ustanowić i takowego sądowi wskazać, gdyż inaczej szkodliwe skutki ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, 4 lutego 1893.

L. 12741 [1198 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Antoninę Panek, że w sprawie tabularnej Zarządu funduszu przedsiębiorstwa regulacyi rzeki Krzemienicy ustanowiono dla niej kuratorem w osobie adw. dr. Rebena w Tarnobrzegu i temuż rezolucyę tabularną z dnia 15 grudnia 1891 l. 14245 doręczono.

Tarnobrzeg, d. 17 października 1892.

L. 660 [1194 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie w sprawie drobiazgowej Dawida Mendla Brandweina przeciw Mosesowi Flohr pozwanemu o zapłacenie kwoty 29 zł. 98 ct. ustanawia p. Karola dr. Bardacha kuratorem z poleceniem by prawa kuranda wedle istniejących przepisów bronił.

Nadwórna, 21 stycznia 1893.

L. 6832 [1189 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jossla Dawida Moritza, że uchwałą z 20 lipca 1892 l. 6832 dozwolono na rzecz Wysokiego skarbu Państwa intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla 55 zł. 20 ct. z pn. w stanie biernym połowy wyk. hip. 194 gminy Kamionka i odnośną uchwałę doręcza się ustanowionemu kuratorowi Peretzowi Silberowi.

Kamionka str., dnia 20 lipca 1892.

L. 22066 [1187 3—3]

C. k. Sąd powiatowy m.-d. w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dymitra Bartusiaka, że ts. rezolucya z dnia 20 września 1890 l. 14678 wydaną w sprawie wpisu prawa własności ciała hipotecznego whl. 13 ks. gr. gm. kat. Składzista na rzecz Oleksego Podgórskiego i Zofii Bartusiak doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Sterkowiczowi z Nowego Sącza.

Nowy Sącz, dnia 31 grudnia 1892.

L. 14226 [1175 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu w sporze Wydziału krajowego o intabulacye parcel 3840/1, 3855, 3856, 3857, 3858/1 i 3803/1, na rzecz funduszu przedsiębiorstwa regulacyi rzeki Łęgu celem doręczenia nie wiadomemu z życia i miejsca pobytu Antoniemu Stachurskiemu, Jakóbowi i Agnieszce Stasiak rezolucyi z dnia 28 grudnia 1892 l. 12766 ustanawia się kuratorem ad actum dr. Rebena adw. w Tarnobrzegu i temuż pomienioną rezolucyę doręcza.

Tarnobrzeg, 20 listopada 1892.

Wykaz

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 26 lutego do 3 marca 1893.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna u koni	Kałusz	Zawój.
	Kołomyja	Kornicz (ob. dw.)
	Łańcut	Żołynia.
	Wieliczka	Dąbniki.
Zaraza wąglikowa	Horodenka	Chociemierz (Zalesie.)
	Kołomyja	Turka.
Róża wąglikowa	Brzozów	Wzdów
	Horodenka	Strzylcze.
Parchy u koni	Lisko	Stefkowa.
	Mościska	Sokole (gmina.)
	Sokal	Horodyszcze waręskie.
	Zaleszczyki	Lesieczniki (dwór i gmina.)
Zaraza pyskowa i racicowa	Biała	Dańkowice (fol. Dziadowizna).
	Bóbrka	Borodczyce, Chlebowice w., Suchodół (Huta), Wołoszczyzna.
	Borszczów	Kapuścińce, Szerszeniowce.
	Brzeżany	Dworce, Łapszyn, Stryhańce.
	Buczacz	Wyczułki.
	Brzozów	Przysietnica, Turze pole.
	Horodenka	Jasionów polny, Kunisowce.
	Husiatyn	Krogulec.
	Jarosław	Munina, Pełnatycze, Tyniowice.
	Jasło	Pietrusza wola, Wojaszówka.
	Kamionka	Tadanie.
	Kolbuszowa	Nienadówka.
	Kosów	Żabie.
	Mielec	Wola mielecka (Józefów.)
	Mościska	Chliple.
	Podhajce	Telacze.
	Rudki	Buczały, Chłopy, Koniuszki królewskie i tuligłowskie, Koropuż, Kościelniki, Kupniowice stare, Szeptyce, Woszczańce.
	Skałat	Biletówka Czerniszówka, Iwanówka, Kaczanówka.
	Sokal	Olesin ad Byszów.
	Tarnów	Rudka (ob. dw.)
	Trembowla	Warwaryńce.
	Turka	Dydiowa.
	Wieliczka	Sławkowice.
	Zaleszczyki	Lisowce, Nagórzany Nyrków, Szypowce, Uścieczko.
	Złoczów	Podhorce (Melęcin.),
	Żydaczów	Balicze zarzeczne.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 10900 [1172 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Izaaka Rosenblütha w celu doręczenia mu ts. uchwały z dnia 10 sierpnia 1892 l. 6252 zezwalającej na wpis prawa własności do 3/12 części z posiadłości objętej wykazem hip. l. 544 ks. gr. gminy Sieniawa na rzecz Izaaka i Beili Gitli 2-im. Friedmanów kuratora w osobie Wolfa Kropfa i temuż powyższą uchwałę doręcza.

C. k. Sąd powiatowy.

Sieniawa, 31 grudnia 1892.

L. 164 [1173 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli udziela W. p. Janowi Tyszeckiemu c. k. notaryuszowi w Starejsoli ogólną delegacyę do sporządzenia wszelkich aktów spadkowych w tusądowym okręgu.

C. k. Sąd powiatowy.

Starasól, dnia 25 sierpnia 1892.

L. 12742 [1174 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Michała i Wiktorye Nagóreckich, że w sprawie tabularnej Zarządu funduszu przedsiębiorstwa regulacyi rzeki Krzemienicy ustanowiono dla nich kuratora w osobie dr. Rebena adw. w Tarnobrzegu i temuż rezolucyę tabularną z dnia 15 grudnia 1892 l. 14252 doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, dnia 17 października 1892.

L. 13424 [1169 3—3]

C. k. Sąd powiatowy wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Piorkowską ażeby w ciągu roku od daty niniejszego ogłoszenia podała deklaracyę do spadku po Agnieszce Piorkowskiej zmarłej 7 marca 1884 w Piekiełku w razie bowiem przeciwnym postępowanie spadkowe ukończy się z spadkobiercami, którzy do spadku tego się już zgłosili, tudzież z ustanowionym dla niej kuratorem Marcinem Smotrem.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, 4 lutego 1893.

L. 252 [1371 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej podaje do wiadomości, że Paweł i Katarzyna Orzechowie z Huty Przedborskiej wnieśli do tut. sądu przeciw Janowi Saramie i innym pozew de praes. 11 stycznia 1893 l. 252 o uznanie własności i o unieważnienie aktu oraz wpisów hipotecznych odnośnie do realności lwh. 33 ks. gr. gminy kat. Huta Przedborska.

Wskutek tego pozwu wyznaczonym został termin do rozprawy ustnej na dzień 13 kwietnia 1893 o godz. 9 rano.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Jana Saramy tut. sądowi nie jest znanem, zamianowanym został dla zastępstwa Jana Saramy na tegoż koszt i niebezpieczeństwo adwokat dr. Bryk jako kurator ad actum.

O tem zawiadamia się Jana Saramę z tem, że albo sam na wyznaczonym terminie stawić się może, albo też może w miejsce ustanowionego kuratora ustanowić sobie innego zastępcę lub ustanowionemu kuratorowi udzielić potrzebnej informacyi.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa, 15 stycznia 1893.

L. 19349 [1129 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu Dinę Tindel, iż przeciw niej na prośbę Freidy Schander wydany został tusąd. uchwałą z 1 października 1892 l. 14441 nakaz zapłaty sumy wekslowej 45 zł. zpn. i że do zastępstwa w tej sprawie ustanowił dla niej kuratora w osobie adw. Ilnickiego z substytucyą adw. dr. Maramorosza.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Kołomyja, 31 grudnia 1892.

L. 3458 [1139 3—3]

Sąd powiatowy Kęcki wzywa nieobecnego Jana Romika, aby w przeciągu jednego roku do spadku po Wojciechu Romiku w Kobiernicach 30 listopada 1884 beztestamentarnie zmarłym się deklarował, inaczej pertraktacya spadkowa z ustanowionym dlań kuratorem i deklarowanymi spadkobiercami będzie przeprowadzoną.

C. k. Sąd powiatowy.

Kęty, 25 maja 1892.

L. 97 [1415 2—3]

C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa wszystkich, którzyby do kaucyi notaryalnej przez Wincentego Witosławskiego dnia 11 sierpnia 1890 do l. 34853 dla kandydata notaryalnego Jana Gubaya jako zastępcy Antoniego Witosławskiego, byłego c. k. notaryusza w Brodach, w ck. sądzie krajowym we Lwowie złożonej, składającej się z zapisów długu państwa nominalnej wartości 1200 zł. na podstawie pierwszego ustępu § 25 ord. not. rościli sobie pretensye, ażeby takowe w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowym dodatku do „Gazety Lwowskiej“ w ck. Izbie notaryalnej tem pewniej zgłosili, że po bezskutecznym upływie tego terminu bez względu na możliwe roszczenia zezwolenie na dewinkulacyę i wydanie powyższej kaucyi notaryalnej udzielonem zostanie.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, dnia 18 lutego 1893.

L. 872 [1426 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Pilznie zawiadamia Leibę Sperbera z Siedlisk niewiadomo gdzie przebywającego, że Markus Birn z Siedlisk wniósł dziś skargę przeciw spadkobiercom Kelmana Sperbera z Siedlisk i przeciw Leibie Sperberowi o 201 zł. zpn., że na takową termin do rozprawy sumarycznej na dzień 12 kwietnia 1893 godzinę 9 rano wyznaczono i że dla Leiby Sperbera kuratorem ad actum w osobie Leiby Tagera z Kleci ustanowiono i wzywa Leibę Sperbera, by do tego terminu kuratorowi temu należytej informacyi do swej obrony udzielił albo innego zastępcę sobie obrał i o nim sąd tutejszy zawiadomił, w przeciwnym bowiem razie złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 3 lutego 1893.

L. 1397 [1456 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Pereta, że Aron Spalter wniósł przeciw niemu skargę o 35 zł. 70 ct., wskutek której po ustanowieniu dla pozwanego kuratora w osobie adwokata dr. Jezierskiego z Mielca termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 6 marca 1893 na godz. 9 rano wyznaczony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 7 lutego 1893.

L. 32552 [1413 2—3]

Dnia 27 sierpnia 1892 przytrzymane zostały na granicy rossyjskiej w stronie od Leszniowa 4 konie wedle wszelkiego prawdopodobieństwa z przemytnictwa pochodzące, które w drodze publicznej licytacyi za kwotę 139 zł. 40 ct. sprzedane zostały.

Podając o tem do publicznej wiadomości po myśli §. 623 u. k. o. pdo. wzywa się każdego, który sobie prawo do tych koni względnie do uzyskanej powyższej kwoty rościł, by w przeciągu dni 30 od dnia obwieszczenia niniejszego licząc w kancelaryi urzędowej tutejszej c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu się stawił w przeciwnym bowiem razie z kwotą powyższą w myśl obowiązujących przepisów się postąpi.

Z c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Brody, dnia 1 lutego 1893.

L. 1185 [1252 2—3]

Zawiadamia się nieobecnego z miejsca pobytu niewiadomego Kaspra Łaboja ze Spytkowic, że w sprawie egzekucyjnej Józefa Habczyka przeciw niemu o zapłacenie 50 zł. z pn. ustanowiono dla niego kuratorem ad actum Stanisława Łabaja ze Spytkowic, który go ze skutkiem prawnym tak długo zastępować będzie, dopóki tenże sam przed sądem się nie stawi lub innego pełnomocnika sobie nie ustanowi.

Z c. k. Sądu powiatowego.

W Zatorze, dnia 20 lutego 1893.

L. 1103 [1411 1—3]

Nieznanego z miejsca pobytu Wiktora Jachimowicza zawiadamia się, że celem doręczenia mu tusądowych uchwał z dnia 3 marca 1862 l. 392 i z dnia 27 lipca 1892 l. 3625 i następnych wydać się mających w sprawie egzekucyjnej Maryana Scheffla przeciw spadkobiercom Michała Jachimowicza o 44 zł. 89 ct. zpn. — ustanowiono dlań kuratorem Tomasza Okopniaka z Potoka złotego, któremu powyższe uchwały równocześnie się doręcza.

Wzywa s ę zatem Wiktora Jachimowicza, aby wskazał ck. sądowi obecne miejsce pobytu, lub innego pełnomocnika ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.

Potok złoty, dnia 11 lutego 1893.

L. 19478 [1453 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu ogłasza, że na pozew z 11 marca 1892 l. 3767 Wilhelma Brücknera przeciwko nieznanemu z życia i miejsca pobytu Michałowi Kątnikowi pto 15 zł. zpn. dla tegoż Michała Kątnika kuratora w osobie adwokata dr. Ruczki z substytucyą adwokata dr. Jahla, obu z Jarosławia, został ustanowiony, i termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 21 marca 1893 godzinę 9 rano wyznaczony.

Wzywa się więc Michała Kątnika, aby powyższemu kuratorowi wczas udzielił potrzebnych informacyj lub sądowi innego pełnomocnika przedstawił, inaczej złe skutki zaniedbania sam sobie będzie musiał przypisać.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, 21 stycznia 1893.

L. 896 [1451]

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Bartłomieja Wolskiego, że Maryanna z Wolskich Łanucha wniosła przeciw niemu pozew dnia 30 stycznia 1893 l. 896 o zapłacenie 50 zł., wskutek czego termin do rozprawy na 21 marca 1893 o 9 rano wyznaczono i że dla niego dr. Stanisława Wisłockiego z Dębicy kuratorem ustanowiono.

Wzywa się go, aby kuratorowi informacyi udzielił, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sob'e przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dębica, 6 lutego 1893.

L. 895 [1450]

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Bartłomieja Wolskiego, że Katarzyna Wolska wniosła przeciw niemu pozew dnia 30 stycznia 1893 l. 895 o zapłacenie 50 zł wskutek czego termin do rozprawy na 21 marca 1893 o 9 rano wyznaczono i że dla niego dr. Stanisława Wisłockiego z Dębicy kuratorem ustanowiono.

Wzywa się go, aby kuratorowi informacyi udzielił, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dębica, 6 lutego 1893.

L. 897 [1452]

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Bartłomieja Wolskiego, że Zofia z Wolskich Kołodziej wniosła przeciw niemu pozew dnia 30 stycznia 1893 l. 897 o zapłacenie 50 zł. wskutek czego termin do rozprawy na 21 marca 1893 o 9 rano wyznaczono i że dla niego dr. Stanisława Wisłockiego z Dębicy kuratorem ustanowiono.

Wzywa się go, aby kuratorowi informacyi udzielił, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dębica, 6 lutego 1893.

L. 13269 [1419 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bochni ustanawia Mikołaja Pniaka kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu Maryi, Stanisława, Katarzyny, Franciszka i Teresy Pniaków z powodu po rzeby odstąpienia pod kolej gruntu z realności wyk. hip. l. 155 gminy Krzeczów.

Bochnia, 31 grudnia 1892.

L. 2122 [1234]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu w porozumieniu się z Prezydyum ck. Namiestnictwa we Lwowie ogłasza, że obwieszczenia nowo zaprotokołować się mających w r. 1893 firm handlowych, tudzież zmiany i wykreślenia tychże umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", w „Prawniku", tudzież w „Wiener Zeitung", zaś obwieszczenia w sprawach zarejestrowania spółek zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej."

C. k. Sąd obwodowy.

Przemyśl, 11 lutego 1893.

L. 25962 [1213 1—3]

Kołomyjski ck. Sąd powiatowy miejs. deleg. zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jacka Semenczuka, że Iwan Burak Hrycka wytoczył mu pozew 3 grudnia 1892 l. 25962 o własność parceli gruntowej 784 w Siemakowcach, lub 100 zł. zpn., do rozprawy sumarycznej wyznaczono termin na dzień 3 maja 1893 o godzinie 9 rano B. 3, a dla obrony praw pozwanego ustanowiono kuratora w osobie adwokata dr. W. Staubera w Kołomyi.

Wzywa się więc Jacka Semenczuka, aby się zgłosił do rozpisanej rozprawy lub środki swej obrony podał do wiadomości ustanowionego kuratora.

C. k. Sąd powiatowy.

Kołomyja, dnia 1 lutego 1893.

L. 1165 [1248 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej zawiadamia Piotra Popielarza, którego obecne miejsce pobytu sądowi nie jest znanem, że w sprawie ustnej ck. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Agacie z Żaków Popielarzowej i innym o własność realności objętych wyk. hip. l. 79, 98, 99 i 101 ks. gr. gm. kat. Nowawieś, ustanowił dla niego jako współpozwanego kuratora w osobie tut. ck. notaryusza Józefa Lityńskiego, któremu tut. sąd rezolucyę z dnia 8 grudnia 1892 l. 12316 wręczył.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa, dnia 9 lutego 1893.

L. 18043 [1235 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza dodatkowo do edyktu z 27 sierpnia 1892 l. 13519, że w tutejszym depozycie przechowane są od przeszło 30 lat w masie rozbiorowej Pelagii Potockiej na rzecz wierzycieli Piotra Potockiego, Kajetana hr. Potockiego, spadkobierców Bielskiego, Maryanny Rozwadowskiej, Teodora Potockiego, Bonawentury Spendowskiego, Piotra Lubowickiego i Konstancyi Bielskiej 2 v. Rogalińskiej, papiery wartościowe i książeczki kasy oszczędności zwyż 5400 zł. w. a. wynoszące.

Wzywamy zatem wszystkich, którzyby do tych depozytów bądź to jako właściciele lub spadkobiercy, bądź też jako wierzyciele jakie pretensye sobie rościli, aby w terminie 1 roku, 6 tygodni i 3 dni takowe przed tutejszym ck. sądem obwodowym udowodnili, gdyż w przeciwnym razie depozyta powyższe funduszowi zapadłości wydane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy.

Stanisławów, 24 grudnia 1892.

L. 918 [1269]

Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Tarnopol giebt bekannt, es sei in Register für Erwerbs- und Wirthschafsgenossenschaften bei der schon eingetragenen Firma Darlehens- und Handelsverein in Czortków, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung eingetragen worden, dass bei der am 14 Jänner 1893 abgehaltenen 14ten ordentlichen General - Versammlung auf die Dauer eines Jahres Samuel Leib Schorr Kaufmann in Czortków als Vereinsvorsteher, Meier Lande Kaufmann als erter Stellvertreter wiedergewählt und Josel Braxmeier Hausbesitzer als zweiter Stellvertreter des Vereinsvorstehers an die Stelle des verstorbenen Osias Meier Schapira neu gewählt wurden.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Tarnopol, am 28 Jänner 1893.

L. 12151 [1222 1—3]

Nieznanego z miejsca pobytu Jakóba Kawałek zawiadamia się, że w sporze suma rycznym Dyonizego Dyakowskiego przeciw niemu o oddanie pary koni etc. z pn. dla niego kuratorem adw. dr. Bernarda Altera z Radziechowa ustanowiono.

Radziechów, 31 stycznia 1893.

L. 4755 [1214 1—3]

Nieznaną z miejsca pobytu Katarzynę z Grellów zam. Schmidt zawiadamia się, iż ustanowiono dla niej Jana Kantego Krupińskiego c. k. notaryusza w Bolechowie kuratora ad actum i temuż doręczono przyznaczoną dla niej uchwałę tabularną z dnia 6 września 1892 l. 4755.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, dnia 6 września 1892.

L. 5230 [1258]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Musiałowicz & Janik" w rejestrze handlowym hla firm spółkowych wpisano i przy takowej uwidoczniono:

1) iż jawnymi spólnikami są Władysław Musiałowicz i Edward Janik kupcy we Lwowie zamieszkali,

2) że spółka ta ma siedzibę swą we Lwowie,

3) że spółka ta rozpoczęła się dnia 1 stycznia 1893 i

4) że firmę tę spólnicy zbiorowo w ten sposób kreślić będą, że Władysław Musiałowicz własnoręcznie podpisywać będzie „Musiałowicz" a Edward Janik słowa & Janik".

We Lwowie, dnia 11 lutego 1893.

L. 7150 [1280 1—3]

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Nalepy ustanowiono kuratorem Jędrzeja Gucwę z Grybowa, któremu rezolucyę hipoteczną z 11 sierpnia 1892 l. 4534 dla pierwszego przeznaczoną doręczono.

Jakóba Nalepę zawiadamia się celem strzeżenia swych praw.

C. k. Sąd powiatowy.

Grybów, dnia 2 grudnia 1892.

L. 984 [1275 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Leizora Grunnets, że w sprawie egzekucyjnej Leona Braunera przeciw niemu pto 28 zł. 8 ct. a. w. z pn. ustanawia dla niego kuratora w osobie p. Władysława Kaliniewicza z Dobromila i doręcza kuratorowi tusąd. uchwałę licytacyjną z dnia 14 stycznia 1893 l. 15632.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobromil, dnia 10 lutego 1893.

L. 16885 [1267 1 - 3]

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Peritza Gawera, że na prośbę Samuela Mayera tusądową uchwałą z dnia 5 lutego 1892 l. 1794 wydane przeciw niemu nakaz zapłaty 97 zł. 16 ct. z pn. i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Katzenellenbogenowi przyczem wzywamy go, by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do obrony jego praw potrzebną informacyę udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił.

Stanisławów, 30 listopada 1892.

L. 7079 [1272 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie ustanowił celem doręczenia rezolucyi tabularnej z dnia 23 marca 1892 l. 1884 w sprawie, aby Schwindlera o wpis prawa zastawu dla sumy 265 zł. w stanie biernym ciała hipotecznego Józefa Podgórskiego własnego wyk. hip. l. 80 księgi gruntowej gminy katastralnej Żernica niżna objętego dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Podgórskiego kuratorem Jana Winnickiego z Żernicy niżnej.

O czem się Józefa Podgórskiego celem strzeżenia praw swych zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Baligród, 4 listopada 1892.

L. 886 [1389]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w złoczowie uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 31 stycznia 1893 l. 377 wpisano dnia 31 stycznia 1893 w rejestrze dla firm spółkowych wykreślenie firmy spółkowej O. Zuckerkandel i Syn dla przedsiębiorstwa księgarni i handlu korzennego w Złoczowie.

Złoczów, 20 lutego 1893.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie. 365

Rada zawiadowcza Towarzystwa zaliczkowego w Borszczowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką zaprasza wszystkich członków tegoż Towarzystwa na doroczne zwyczajne

Walne zgromadzenie

które odbędzie się dnia 22 marca 1893 o godzinie 4 popołudniu w lokalnościach urzędu gminnego w Borszczowie.

Porządek dzienny.

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z obrotu funduszu stowarzyszenia za rok 1892.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej z jej czynności za rok 1892.
3. Zatwierdzenie rozdziału czystego zysku za rok 1892.
4. Wybór Dyrekcyi i członków Rady nadzorczej.
5. Wnioski członków.

Sekretarz. Przewodniczący.
Michalewski, mp. Dobrowolski, mp.

Zaproszenie 364

na XI. zwyczajne

walne zgromadzenie

członków Towarzystwa kredytowego „Wzajemna pomoc" w Kozowie, które odbędzie się w Kozowie dnia 16 marca 1893 o godzinie 10 przed południem, w kancelaryi Towarzystwa.

Porządek dzienny.

1. Podział zysków z roku 1892 i udzielenie Dyrekcyi absolutryum z rachunków i czynności za rok 1892.
2. Wybór 5 członków Rady nadzorczej na lat 3.
3. Wybór Dyrektora, tegoż zastępcy, kasyera i kontrolora na lat 3.

Kozowa, dnia 3 marca 1893.

Rada nadzorcza Towarzystwa kredytowego „Wzajemna pomoc" w Kozowie. stow. zarejestr. z ograniczoną poręką.

J. Blumenfeld, prezes J. Schmutz, sekretarz

Konkurs.

W obrębie dóbr pod zarządem podpisanej Administracyi pozostających jest do obsadzenia kilka posad **praktykantów gospodarczych** z płacą roczną 180 zł., oprócz wiktu w naturze lub miesięcznego relutum w kwocie 20 zł. oraz kawalerskiego mieszkania z opałem.

Kandydaci mają się wykazać z ukończenia wyższej lub średniej szkoły agronomicznej.

Podania udokumentowane metryką chrztu, świadectwem odbytych studyów i praktyki, oraz lekarskiem poświadczeniem fizycznego uzdolnienia, wnieść należy po dzień 30 marca 1893 r. pod adresem

Administracya Dóbr J. W. Hr. Potockich w Krzeszowicach. 362

II. Ogólne Roczne Walne Zgromadzenie 360

Towarzystwa zaliczkowego w Radymnie

Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką

odbędzie się we czwartek dnia 23 marca 1893 o godzinie 3 po południu w sali Rady gminnej

Porządek dzienny:

1) Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia.
2) Sprawozdanie Rady nadzorczej z zamknięcia rachunkowego za rok 1892 i wybór komisyi rewizyjnej dla zbadania bilansu pro 1892 tudzież do przeprowadzenia peryodycznych skontrów w roku 1893.
3) Ewentualne udzielenie absolutoryum Dyrekcyi.
4) Wniosek Rady nadzorczej co do rozdziału zysków.
5) Wybór 9 członków Rady nadzorczej i ewentualne zatwierdzenie przez walne zgromadzenie wybrać się mającej przez Radę nadzorczą 3 członków Dyrekcyi i tych zastępców.
6) Wnioski członków.

Z Rady nadzorczej Towarzystwa zaliczkowego Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

W Radymnie, dnia 28 lutego 1893.

Prezes
Bronisław Lewicki

Sekretarz
Szymon Szust

Pierwsza Węgiersko-Galicyjska Kolej Żelazna.

L. 29868 (1430 1—3)

Ogłoszenie.

Dnia 1-go marca 1893 odbyło się we Wiedniu w obecności c. k. notaryusza XXI. wylosowanie obligów pierwszeństwa I. emisyi i XV. wylosowanie takichże obligów II. emisyi pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej.

Wylosowane zostały:

Pryorytety I. emisyi: numera: 71.001 do włącznie 71.263 razem 263 sztuk.

Pryorytety II. emisyi: numera 13.001 do włącznie 13.097 razem 97 sztuk.

Nominalna wartość tych wylosowanych pryorytetów I. emisyi wypłacaną będzie począwszy od 1 września 1893, zaś pryorytetów II. emisyi począwszy od 1 lipca 1893, za zwrotem oryginalnych obligacyi wraz ze wszystkimi do nich należącymi kuponami płatnymi po tych terminach.

Z dniem 1 września względnie 1 lipca 1893 ustaje dalsze oprocentowanie tych obligacyi; jeżeliby zatem brakowały kupony płatne po tych dniach, to wartość ich, strąci się od kwoty, jaka za obligacyę ma być wypłaconą.

Dotychczas nie podjęło jeszcze kwot za następujące, dawniej wylosowane obligacye a mianowicie:

Pryorytety I. emisyi numera:

5101 do włącznie 5162, 5169, 5172, 5178 do włącznie 5183, 5199, 5207 do włącznie 5209, 5217, 5225, 5227, 18531, 18536, 18550, 18555. 18592, 18657, 18658, 18659, 18703, 61513, 61514, 61515, 61516, 61517, 61518, 61519, 61520, 61556, 89156, 93514, 93517, 93521, 93532, 93538, 93539, 93541, 93566, 93569, 93570, 93577, 93580, 93583, 93584, 93594, 93601, 93603, 93607 do włącznie 93614, 93623 do włącznie 93628, 93630, 93648, 93649, 93686, 93700, 93711, 93715, 93716, 93728, 93729, 93731, 93734, 93735.

Pryorytety II. emisyi numera:

530, 531, 2588, 2589, 7033, 7034, 9028, 9030, 9057.

We Wiedniu, dnia 1 marca 1893.

Rada zawiadowcza.

Seidene Bastkleider

— ganz Seide — „zollfrei“ — fl. 10.50 192

bis fl. 42.80 v. Stoff zu einer Robe, sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 p. Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert etc. (ca. 240 versch. Qual. u. 2000 versch. Farben, Dessins etc.)

Seiden-Damaste fl. 1.15—1165. Seiden-Grenadines—85—7.25
Seiden Foulards „ —85 3.65 Seiden-Bengalines 120—6.10
Seiden-Ballstoffe 45—11.65
Seiden Armures Merveilleux Duchesse etc.

porto- und Zollfrei in's Haus. Muster umgehend Briefe n. d. Schweiz kosten 10 kr., Postkarten 5 kr. Porto.

Seiden-Fabrik G. Henneberg, Zürich. K. u. k. Hoflieferant.

Nowo założony zakład artystyczno-fotograficzny **Maria** **Lwów, ul. Fredry l. 7.** (pałac hr. Fredry).

urządzony z komfortem, wedle najnowszych wymagań, wykonuje zdjęcia, powiększenia do naturalnej wielkości, liczne grupy, reprodukcye z najgorszych fotografij, z portretów, zdjęcia architektoniczne, kolorowania akwarelowe i olejne, fotografie platynowe, w ogóle wszelkie najtrudniejsze zamówienia w zakres artystyczno-fotograficzny wchodzące. **Zakład otwarty od godziny 9 rano do 6 po południu — w niedzielę i święta tylko do godziny 2 po południu.** 31

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tłustym petitem 2 centy.

Od 1 stycznia 1893 zaprowadzamy niniejszą rubrykę w inseratowym dziale po 1 cencie słowo drukiem petitowym, po 2 centy od słowa tłustym petitem lub jego miejsca. 62

Marjówka Zakład wodoleczniczy obok Lwowa poczta Lwów —**Emil Bertemiljan Brajer** właściciel, **dr. Wiktor Legeżyński** lekarz kierujący. — Wszelkich informacyi udziela Zarząd tegoż Zakładu. 286

Magle pokojowe bardzo praktyczne sztuka zł, 24
poleca **Piotr Chrząstowski, handel żelazny we Lwowie, plac kapitulny l. 1** (naprzeciw Katedry). 215

Majętność ziemska o dwóch korpusach tabularnych, przeważnie rola (której 1300 morg.) wartości łącznej niespełna 400 000 zł. **do sprzedania.** — Jednocześnie poszukuje się do **nabycia** majętność blisko Lwowa w wartości do 200.000 zł. lecz nie mniejszej jak 100 000 zł. — Bliż za wiadomość w kancelaryi adwokata dr. Roberta Czajkowskiego we Lwowie (obecnie we własnym domu przy ul. Leona Sapiehy 5-a.) 340

Przezacne Panie!

Wspierajcie przemysł krajowy kupując krochmal brylantowy — proszę żądać tylko ze znakiem „dwie ręce“ godło łączności, wyrobu Bażanta. Towar od obcych wyrobów lepszy. Do nabycia we wszystkich handlach (Lwów Impressa) 308

Handel jaj w wielkim mieście Niemiec północnych szuka miejsc do nabywania najlepszego masła. Offerty pod **Ho801a Haasenstein i Vogler A. G. Hannower.** 354

Kto chce się ochronić raz na zawsze od bolu zębów, wzmocnić dziąsła, poprawić smak i odświeżyć jamę ustną niech używa
DENTYNĘ
Cena flaszki 80 ct. wraz z sposobem użycia.
Nabywać można jedynie 285
w składzie materyałów Leopolda Lityńskiego,
we Lwowie ul. Kopernika l. 2.
Na prowincyę wysyła się odwrotną poczta.

Lwowskie laboratoryum chemiczne świadectwem z dnia 30 marca 1892 do l. 19148 stwierdziło, że jedynie

Tutki cygaretowe nieklejone
wyrobu
S. W. Niemojowskiego
są znakomite i zupełnie zdrowiu nieszkodliwe.

Nabyć można jedynie
S. W. NIEMOJOWSKIEGO
we Lwowie, ul. Teatralna 3,
„ ul. Jagiellońska 6,
w Krakowie, Sukiennice 28,
oraz we wszystkich znaczniejszych handlach i trafikach. 258

Ostrzega się przed licznemi naśladownictwami.

Wysyłka na prowincyę odwrotnie, opakowanie gratis przy odbiorze 5000 sztuk franko.

Tylko Jagiellońska l. 2.

Wielki transport
gotowych sukien męskich i dziecinnych
nadszedł do znanego z dobroci i taniości składu
WIKTORA TIRINGA i Braci z Wiednia
we Lwowie, ul. Jagiellońska l. 2 naprzeciw Kasy oszczędności.
Wielki wybór ubiorów
wizytowych i salonowych.
(Lwów Impressa) 361

Tylko Jagiellońska l. 2.

Jan Ihnatowicz
poleca 43
najprzedniejsze perfumy, wody toaletowe,
odszczególnione 10 medalami zasługi i 2 dyplomami uznania — mianowicie:

Perfumy: jaśminowa, fiołkowa, różana, rezedowa, kanwaliowa, Ylang-Ylang, Opoponax, Jockey-Club, heliotropowa, Ess Bouquet, piżmowa, Millefleurs, itp. Flakoniki po 25, 40, 75 ct. 1 zł. 150 itd.

Perfumy królowej Marysieńki. Flakon 2 zł.

Woda lwowska, powszechnie uznana i poszukiwana dla swego przyjemnego, orzeźwiającego i długo trwałego zapachu, do skrapiania sukien, chustek i rozpylania w salonie — Flakonik mniejszy 80 ct., większy 1 zł. 50 ct.

Woda warszawska, odznacza się nadzwyczaj przyjemnym kwiatowym zapachem Flakonik mniejszy 95 ct, większy 1 zł. 80 ct.

Woda lewandowa, podwójna i woda lewandowo-ambrowa, są powszechnie używane do rozpylania w salonach dla swojego przyjemnego, miłego i łagodnego zapachu. Flakon 50, 70, 90 ct., zł. 1·20.

Wody kolońskie w kilku odmianach i gatunkach, przednie i najprzedniejsze. Flakoniki po ct. 15, 20, 25, ct. 40, 50, 80, 1 złr, 1 50.

Nabyć można we **Lwowie** w sklepach własnych: ul. Kopernika l. 3, i ulica Halicka. w **Krakowie** Sukiennice l. 20. w **Czerniowcach** Rynek l. 2. — oraz we wszystkich pierwszorzędnych sklepach i aptekach.

Nowo otworzony handel
towarów kolonialnych
Leonarda Soleckiego
we Lwowie ul. Batorego l. 2
poleca wyborne
deserowe znane masło czyżykowskie
1 kilogr. po zł 1.36 i 1.28
Inne towary w zakres handlu mego wchodzące, jakoto cukier, kawa, herbata, wina, koniaki itp. sprzedaje po cenach możliwie najniższych. 229
Najlepsze drożdże codziennie świeże..

Książek i nut wypożyczalnia
STANISŁAWA KÖHLERA
we Lwowie, ulica Batorego l. 28. 325
Najtańsza i Najbogatsza. Abonament miesięczny 40 ct., Kaucya 1 zł.

Starą wódkę żytnią, starkę, ratafię, rozolisy, likiery itp.
poleca c. k. uprzyw. 265
Rafinerya spirytusu, fabryka rumu, likierów i octu
Juliusza Mikolascha
we Lwowie.
Skład dla miasta Lwowa ul. Kopernika 9.

Pewną pomoc przy goścu, reumatyzmie

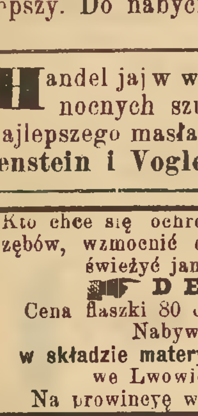

ogólnem osłabieniu nerwowem, newralgii, ischias, nerwowem osłabieniu żołądka, bolu głowy, paraliżu, bezsenności, bolu krzyża, wadach mleczowych, obstrukcyi i t. d działa korzystnie, przez pierwsze powagi lekarskie zbadany uprzywilejowany i regulować się dający

galwano elektryczny **Aparat do froterowania** do użytku własnego
Systemu prof dr. Volta,

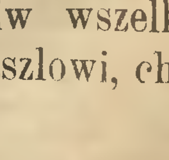
Odznaczony dyplomem honorowym na wystawie w Kolonii n. Renem 1890 r., premiowany wielkim srebrnym medalem w Wels 1890, złotym medalem na hygienicznej wystawie w Stutgarcie 1890, wielkim srebrnym medalem na wystawie w Pradze 1891. 65

Prospekta z świadectwami można otrzymać bezpłatnie od właśc. przywileju **J. Augenfelda w Wiedniu I, Schulerstrasse 18.**

KUBIN, BRICH i KORZENIOWSKI
we Lwowie.
Fabryka pieców kaflowych
odznaczona zaszczytnie na Wystawach krajowych.
Kantor zamówień i wytawa ul. Łukasińskiego l, 6
(róg ulicy Hetmańskiej)
polecają własne wyroby ogniotrwałe
piece, kominki i kuchnie kaflowe
z gładkich i wzorzystych kafli, w kolorze białym porcelanowym, majolikowym, szamowym, perłowym, brunatnym lub zielonym. Okrycia ścian kaflami gładkiemi lub wzorkowanemi.
Wyroby nasze równają się zupełnie wyrobom zagranicznym, gdyż pracuje przez lat kilkanaście w pierwszorzędnych fabrykach zagranicznych, nabyliśmy wszechstronną praktykę w tymże zawodzie.
Wykonywują się także wszelkie naprawy.
Łaskawe zamówienia miejscowe i z prowincyi uskutecznia się najstaranniej, wzorowo i trwale, po cenach najumiarkowańszych. 341

Syrop ziołowo-słodowy
dr. Seeburgera
znakomity i wypróbowany środek przeciw wszelkim chorobom piersiowym i krtani jakoto: kaszlowi, chrypce, zaflegmieniu i t. p.
Cena butelki 50 ct.
Główny skład w aptece
„pod Srebrnym Orłem“

Zygmunta Ruckera
we Lwowie.
Zamówienia z prowincyi uskutecznia się odwrotną pocztą. 355

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 domu Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier z fabryki papieru J. Fiaćkowskiego.